

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

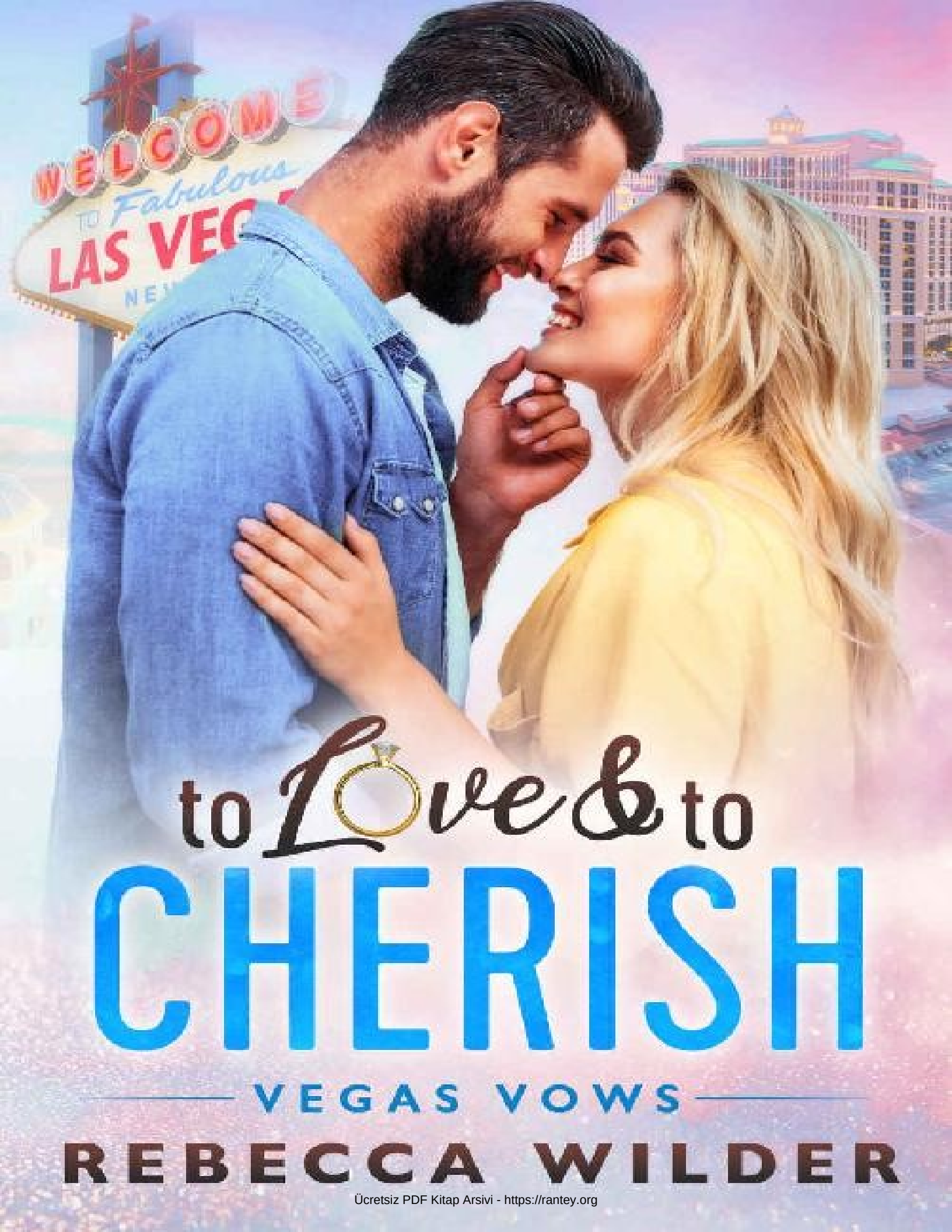
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

to Love & to
CHERISH

— VEGAS VOWS —

REBECCA WILDER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SEVMEK VE DEĞER VERMEK

BİR ANAL ROMANI

REBECCA WILDER

İÇİNDEKİLER

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)

[Yazar Hakkında](#)
[Rebecca Wilder tarafından da](#)

Telif Hakkı© 2021 yazan Rebecca Wilder

www.authorrebeccawilder.com

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, İnceleme amacıyla kısa pasajlar alıntılatabilecek bir eleştirmen dışında, yayıncının açık izni olmaksızın elektronik, fotokopi, mekanik veya başka herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla dağıtılamaz, saklanamaz veya herhangi bir bilgi depolama veya erişim sistemine sokulamaz. Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, olay örgüleri ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla, yerlerle veya herhangi bir olay veya oluşumla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

*

Las Vegas, cehennemden gelen bir bekarlığa veda partisi ve seksi bir NFL oyuncusunu bir araya getirdiğinizde ne elde edersiniz?

Emma Livingston arafta. Bekârlığa veda partisi için kuzeni ve onun berbat arkadaşlarıyla birlikte Las Vegas'a sürüklenmiştir. Şimdiye kadar tüm zamanını onların kaba sataşmalarına ve küçümseyici yorumlarına katlanarak ve mümkün olduğunca Kindle'ıyla otel odasında saklanarak geçirdi.

Sonra Declan Mason'a rastlar.

Declan, memleketlerinin kahramanı, NFL tanrısı, her zaman aşık olduğu adam.

Birbirlerine tekrar rastladıklarında, aralarındaki çekimin hâlâ devam ettiğini inkâr edemez. Adam da en az onun kadar ona ilgi duyuyor gibi görüldüğünde, bu gerçek olamayacak kadar iyi görünür.

Emma aralarındaki bu şeyin gerçek olduğuna inanacak mı? Yoksa kendine dair şüpheleri yeni ilişkilerinin önüne mi geçecek?

Çantalarınızı hazırlayın ve bu Sevgililer Günü'nde Las Vegas'a gitmeye hazırlanın! Yedi muhteşem yazar

kalp atışlarınızı hızlandıracak ve daha fazlası için nefes nefese kalmanıza neden olacak tamamen bağımsız bir roman serisi sunmak için bir araya geldi! Bu Sevgililer Günü'nde altı çiftin evlenmek üzere olduğu Cupid's Chapel'de çiftlerimize katılın! Vegas'ta ne olursa...

BİR

Emma

" ET, EMMA!"

Zaten acelem var ama bunu ona söylememem gerektiğini biliyorum.

Şezlongumun yanında ellerimin ve dizlerimin üzerine çökmüş, çantamı toparlamaya çalışıyorum. Her şeyi çantaya tıktırırken uzun pardösüm bacaklarımın etrafında dönüp duruyor.

Bunu neden havuza giderken giydiğimden bile emin değilim. Kristal berraklığındaki suya hiç ayak basmadım. Sadece mayomla yatarken kendimi rahat hissetmiyordum. Hele ki burada berbat kuzenim ve onun daha da berbat nedimeleriyle birlikteyken. Hiçbiri suya girmemiş olsa da hepsi minicik bikinilerini giymişti.

Biraz güneşlenmek ve bronzlaşmak istediklerini söylemişlerdi ama zamanlarının çoğunu gölgeliklerin altında geçirdiler. Tek istedikleri vücutlarını sergilemek ve erkeklerin yanlarına gelip onlara asılmasıydı.

Onları görmezden gelmek için elimden geleni yaptım.

Kendimi son çıkan aşk kitabımı okumaya o kadar kaptırmıştım ki gitmeye karar verdiklerini fark etmedim bile. Grup da bütün gün beni görmezden gelmeye çalışıyordu, bu yüzden benimle konuşmaya ve planlarını bana bildirmeye tenezzül edecek değillerdi.

Kuzenimin baş nedimesi ve en iyi arkadaşı Chloe, "Evet, kaldır o koca kışını," diye fısıldıyor tüm grubun duyabileceği kadar yüksek sesle.

Yanaklarım yanıyor ve başımı eğerek Kindle'ımı çantama tikiştirip derin bir nefes aldıktan sonra ayağa kalkıp sefil bir şekilde peşlerinden gidiyorum.

Kuzenim Taylor ve üç nedimesiyle birlikte Las Vegas'tayız. Sevgililer Günü'nde Taylor'ın bekârlığa partisi için buradayız. Sadece yirmi dört saattir buradayız ve şu ana kadar cehennem gibiydi.

Neden burada olduğumdan bile emin değilim.

Ben nedime değilim. Bu kızların hiçbirisiyle arkadaş değilim. Aslında davet edilmemiştim bile ama Taylor'ın annesi, Kari Teyzem, herkesin önünde benim de gelmemi önerdi ve hayır diyemezmişim gibi hissettim.

Faturayı Mitch amcam ödüyor. Aksi takdirde, Luxor'da bir odayı ya da Taylor'ın almamız için ısrar ettiği kabin hizmetini bile karşılayabilmemin imkanı yok. Dürüst olmak gerekirse, akşam yemeğini karşılayabileceğimden de emin değilim.

Ben bir ilkokul öğretmeniyim ve maaşım, uçuşlar ne kadar ucuz olursa olsun, Las Vegas'a anlık bir seyahati kaldırarak durumda değil.

"Öğle yemeğinden sonra spaya gitmeliyiz. Bir masaj ya da manikür-pedikür yaptırın ve sadece rahatlayın. Biraz zaman ayırın için

Kendimizi. Bunu kesinlikle hak ettik," diyor Chloe yorgun bir iç çekişle, kollarını Taylor ve Nikki'ninkilerle birleştirerek.

Nikki kendi kolunu ikiz kardeşi Kaitlyn ile birleştiriyor ve ben arkalarından giderken onlar kıkırdıyor. Kolumu onlardan herhangi biriyle birleştirmeye çalışacak kadar aptal değilim ve dürüst olmak gerekirse, hiçbiriyle ilişkilendirilmemeyi tercih ederim.

Hepsi şımarık.

Kaitlyn ve Nikki, Destiny Falls'ta ailelerinin şirketinde çalışıyorlar ama doğrusu, iş terimini o kadar cömertçe kullanıyorum ki vergilerimden düşebilirim. Chloe kendisinden iki kat yaşlı bir avukatla evlendi. Kasabadaki herkes evlenmelerinin sebebinin Chloe'nin kol şekeri, adamın da zengin olması olduğunu biliyor.

Berbat bir hayat ve evlenmek için daha da aptalca bir sebep gibi görünüyor. Evlendiğimde, bunu aşk için yapmak istiyorum. Birinin banka hesabı ya da görünüşü için değil.

Bir masajı ya da manikürü nasıl "hak ettiklerini" düşündüklerinden emin değilim. Bütün sabah havuz kenarında bir şezlonga uzanıp meyveli içeceklerini yudumlamaktan ve mayoları ya da vücutları kendi yüksek standartlarına uymadığını düşündükleri insanlarla dalga geçmekten başka bir şey yapmadılar.

Tahmin edebileceğinizden eminim ama evet, bir sürü vardı.

Ve ben, kıvrımlarımı saran yirmi beden tek parça mayomla onların en popüler hedeflerinden biri olmuştum. Vücudumu onların görüşünden koruyan hantal örtüyle bile.

Hayatımın büyük bir bölümünde onların küçümseyici yorumlarını ve kaba sataşmalarını duydum. Hepimiz Destiny Falls, Michigan'da büyüdük ve Taylor ve arkadaşları

Benden yaşça büyük olmalarına rağmen onları okulda ve kasabada görüyordum.

Merak ediyorsanız söyleyeyim, evet, onlar hep böyleydi.

Onlar lisedeyken de sıskaydılar, bense her zaman kıvrımlı taraftaydım.

Asansöre bindik ve birkaç kişinin daha binmek üzere olduğunu görünce rahat bir nefes aldım. Belki bana yetecek kadar yer kalmaz ve ben de geride kalıp onlardan birkaç dakika uzaklaşabilirim.

Birkaç yaşlı kadın adım çalışıyor ama Taylor ve cehennemden gelen nedimeler önlerini kesiyor. Yaşlı kadınlara özür dileyen bir gülümseme sunuyorum ve bir adım geri çekilerek önümden gitmelerine izin veriyorum.

Kapılar kapanırken Taylor'a "Bir sonrakine yetişirim," diyorum.

Bana pis bir kaş çatıyor ama sonra Chloe ona bir şey fısıldıyor ve kıkırdayarak bana şeytani bir bakış fırlatıyor.

Kapılar nihayet kapandığında ve kısa bir süreliğine onların yargılayıcı yorumlarından kurtulduğumda rahatlayarak iç geçiriyorum.

"Zor bir gün müydü?" diye soruyor derin ve erkeksi bir ses sağımdan ve irkiliyorum, adamla yüzleşmek için dönerken bir gıcırtı çıkarıyorum.

Gözlerim bir göğse takılıyor ve sonunda yüzünü görebilmek için başımı geriye, geriye, geriye eğmek zorunda kalıyorum.

Sanırım nefesim

kesildi. Bu o.

Declan Mason.

NFL süperstarı, Calvin Klein iç çamaşırı modeli ve aşık olduğum ilk erkek.

Koyu kahverengi saçları alnından ustaca sarkıyor. Burnunda bir ya da iki kez kırıldığı için hafif bir şişlik var. Parmaklarımı üzerinde gezdirmek istiyorum, artık acımadığını bilsem de o şişliği öpmek istiyorum. Bir şey söylememi beklerken koyu mavi gözleri bana doğru parıldıyor.

"Sik beni," diye mırıldandım.

Başını arkaya atıp güldüğünde hemen pişman oluyorum.

O da Destiny Falls'dan ve her zaman kasabanın altın çocuğu oldu. Lisede inanılmaz bir atletti ve bizi dört eyalet şampiyonluğuna taşıdı. Üniversite için Michigan'da kaldı ve Michigan State Üniversitesi'ni iki Rose Bowl'a taşıdı. O zamandan beri profesyonel oldu ve kariyeri gerçekten yükselmeye başladı.

Benden birkaç yaş büyüktü, aslında Taylor ve nedimelerden de bir yaş ve memlekette herkes onu tanırdı. O bir futbol tanrısıydı, tam bir yakışıklıydı ve gerçekten iyi bir adamdı.

Onunla hiç konuşmadım.

Onunla ilk tanıştığımdaya mayo inanamıyorum.

İnce örtümü üzerime daha sıkı sararken yanaklarım alev alev yanıyor.

"Ah, evet. Daha iyi olabilirdi," diyorum usulca.

"Böyle kızlar beni deli ediyor," diyor ve bana güven verici bir gülümseme veriyor.

Avuçlarım terlemeye başlıyor ve cevap olarak söyleyecek bir şeyler düşünmeye çalışıyorum. Tabii ki zihnim bomboş.

Asansörün kapıları açıldı ve ikimiz de bindik. Başka birinin bize katılması için dua ediyorum ama görünüşe göre şansım tükenmiş.

Cep telefonum çalışıyor ve sonunda bulana kadar çantamı karıştırarak inliyorum. Çıkartıyorum ve Destiny Falls'taki en iyi arkadaşım Eloise'den birkaç mesaj geldiğini görüyorum. Onun cesaretlendirici mesajları bu yolculuğu atlatmamı sağlayan tek şey oldu.

Taylor'dan bir tane daha var, etmemi ve giyinmemi söylüyor. Masaj yaptıracaksınız, sonra akşam yemeği yiyip birkaç kulübe gideceğiz.

Alt dudağımı çiğniyor, bir daha onlarla bir şey yapmaktan nasıl kurtulacağımı bulmaya çalışıyorum.

"Sorun mu var?" Declan soruyor ve ben ona bakıyorum. "Onlarla spaya gitmemi istiyorlar."

"Ve sen istemiyor musun? Hiç gitmedim ama spa oldukça sessiz ve rahatlatıcı değil mi?"

"Bilmiyorum. Hiç gitmedim ama o kızların sessiz sedasız bir şey yaptıklarını sanmıyorum ve kesinlikle buradayken rahatlamamı istemiyorlar."

Declan buna gülüyor, ses derin ve rahatlatıcı bir şekilde içime işliyor. Dudaklarımın kenarlarını kıvıran gülümsemeye karşı koyamıyorum.

Asansör başka bir katta duruyor ve büyük bir grup bizimle birlikte biniyor. Yolun dışında duracak bir yer bulmaya çalışarak yer değiştiriyorum ve Declan beni nazikçe kendine doğru çekerek şaşırtıyor.

"Teşekkürler," fısıldıyorum ve o da başını sallıyor, tekrar hareket etmeye başladığımızda kapılara bakıyor.

Sonunda benim katıma geldiğimizde sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor ve kalabalığın arasından ilerlemeye başlamadan önce ona son bir kez başımı sallıyorum.

Uzun koridordan odama gitmek için acele etmem gerekiyor ve içeri girdikten sonra üstümü değiştirmek için yarışıyorum. İnsan spaya giderken ne giyer? Yanıma çok fazla kıyafet almamıştım, bu yüzden yoga pantolonum ve dökümlü bir tunikte karar kılıyorum. Spa'da özel bir oda bulmayı umarak sarı saçlarımı dağınık bir topuz yapıyorum.

Giyinip alt kattaki spada kızlara katılırken Declan'ı aklımdan çıkarmak için elimden yapıyorum, çünkü elbette beni beklemediler. Başka şeyler düşünmek için elimden geleni yapmama rağmen onun düşünceleri aklıma gelmeye devam ediyor.

Spa yeterince iyi başlıyor. Masaj güzel ve düşük ışıklı ve rahatlatıcı müzikli bir odada tek başımayım. Manikür kısmında işler bir kez daha tersine dönüyor.

Taylor ve Chloe, kendileri seçmiş olmalarına renkten şikayet ediyor ve öyle bir olay çıkarıyorlar ki manikürlerini bedavaya yaptırıyorlar. Ödemeyi yapmak için biriktirdiğim paraya el atmak zorunda kalıyorum ama kendimi o kadar kötü hissediyorum ki Taylor ve Chloe'den kazanacaklarını karşılayacak kadar büyük bir bahşış bırakıyorum.

"Onlar için çok üzgünüm," diye fısıldıyorum, Taylor oflayıp pufluyor ve kapıya yönelirken acele etmem için bana bağılıyor.

Asansörde onlara katılıyorum ve Taylor'ın katımıza çıkana kadar beni azarlamasını dinlemek zorunda kalıyorum.

"Bu benim hafta sonum, Emma. Seni beklemekten bıktım. Ailemin seni buraya getirmemi istediğine inanamıyorum.

Bu geziyi bizimle yap. Her şeyi mahvediyorsun. Daha düşünceli olmaya başlamalısın."

Gülmek ve ona zaten bu geziye gelmek istemediğimi haykırmak istiyorum ama bunun işleri daha da kötüleştireceğini biliyorum. Derin bir nefes alıyorum ve yarım saat içinde akşam yemeği için hazır olacağıma dair ona güvence veriyorum.

Otel odama giriyorum, yatağa kıvrılıp kitap okumak istiyorum. Bunun Taylor'ı daha da öfkeliendireceğini bildiğimden, bir elbise ve bir çift pembe babet giymeden önce aceleyle duş alıyorum.

Eloise bunları iki hafta önce doğum günüm için aldı ve çok güzel oldukları için özel bir günde giymeyi bekliyordum. Ancak daha odadan çıkmadan gece bitene kadar ayaklarımın beni öldüreceğini söyleyebilirim ama giyecek daha şık bir ayakkabım da yok. Onları değiştirmeye kalkarsam ya geç kalacağım ya da yeterince şık görünmeyeceğim. O zaman Taylor bana daha kötü davranacak.

Herkesin peşinden limuzine doğru yürüyorum, içeri girdiğimizde ve herkes çılgılık atmaya başladığında bir Tylenol alsaydım diyorum.

Şampanya şişeleri patlatıldı ve bana bir kadeh verildi. Taylor ve onun ikinci el araba satıcısı olarak çalışan sümüklü nişanlısı Bryce'in şerefine kadeh kaldırıyoruz. Geleceklerine, düğün gününde mükemmel görünmesine ve zengin bir koca bulduğu için onu tebrik etmeye kadeh kaldırıyoruz.

öğürmek istiyorum ama saklamayı başarıyorum.

Bryce en kötüsü. Bana sorarsanız tam bir ve güvenilmez biri. O ve Taylor beri birlikteler. Futbol takımındaydı ve

Declan'ın ya da diğer yıldız oyuncuların kendisiyle ilgilenmediği anlaşılınca Bryce'a razı oldu.

Nişanlanmak için sabırsızlanıyordu ve ona bir yüzük alacağına dair ipuçları verdiğini biliyorum. Annem bana Taylor'ın nişanlandığını söylediğinde hiç şaşırmadım. Akşam yemeği, porsiyonları ağlamak isteyeceğim kadar küçük olan havalı bir yerde. Bir fast food mekanı arıyorum. diğerlerinin arkasından limuzine geri tırmanarak ayrıldı.

Kızlar akşam yemeği boyunca içiyorlardı ama ilk kulübe gittiğimizde gerçekten hızlandılar. çünkü burada bar yemekleri vardı. Taylor bakmıyorken yumuşak kraker, hamburger ve patates kızartması sipariş ediyorum, diğer kızlar dans edip shot atarken bir kabinde saklanıp yemek yiyorum.

Bana sürekli içki dayatıyorlar ama ben hiçbir zaman içki içen biri olmadım. Şampanyanın ve akşam yemeğindeki tek içkimin etkilerini şimdiden hissedebiliyorum.

Tam hamburgerimi bitiriyordum ki yanımdaki kabine biri oturdu.

Declan, "Bu şekilde buluşmaya bir son vermeliyiz," diyor ve ben neredeyse yediğim lokmada boğuluyorum.

"Al," dedi ve bana bir appletini uzattı.

Kızlar bütün gece appletini içtiler ve ben boğazımı temizlemeye çalışarak büyük bir yudum aldım.

"Hey," diyorum nihayet konuşabildiğimde. "Selam," diyor kocaman bir gülümsemeyle.

Benimle konuşarak ne yapıyor?

"Patates kızartması ister misin?" Sessizliği bozmaya çalışarak soruyorum.

Gölüyor ve bir kızartmayı ağzına atmadan önce ketçaba batırıyor.

Çiğneyip yuttuktan sonra "Fena değil," diyor. "Burada ne yapıyorsun?" Etrafıma bakınarak ona soruyorum.

Bir kız arkadaş ya da büyük bir grup hayran için.

Tüm ünlü sporcuların peşlerinde büyük bir ekip ya da grup olması gerekmiyor mu?

"Bekârlığa veda partisi," diyor, parmağını omzunun üzerinden kulübün diğer köşesinde içki içen büyük, gürültülü bir grup erkeğe doğru uzatarak.

Taylor ve nedimelerin Declan'ın arkadaşlarına doğru ilerlediklerini buradan görebiliyorum ve gözlerimi deviriyorum.

"Evet, çok eğlenceliydi," diye kestirip atıyor ve ben kıkırdıyorum. "Öyle görünüyor."

"Yine de gecem çok daha iyi olacak gibi görünüyor."

Gözleri takdirle vücudumun üzerinde geziniyor ve beni kontrol ederken yanaklarımın parlak kiraz kırmızısı rengine alev aldığını hissedebiliyorum. Saf bir bakire gibi kızardığımı göremeyeceği kadar karanlık olması için sessiz bir dua gönderiyorum.

iki

Declan

GÖZLERİM, öğleden sonra asansörde gördüğümde beri düşünmeden edemediğim kıvrımlı, küçük sarışının üzerinde açlıkla geziniyor.

"Ben Declan, bu arada."

"Biliyorum. Sen Destiny Falls'dansın. Tıpkı benim gibi," diyor ve beni çok şaşırtıyor.

Yüzünü inceliyorum, onu tanımaya çalışıyorum ama on yıla yakın bir süredir Destiny Falls'a gerçek anlamda uzun süre gitmedim. Oradayken bile tek derdim futboldu ve NFL'de oynama hayalime ulaşmak için çok çalışıyordum.

Belki de hiç tanışmadık ve onu bugünden önce görmedim. Ben bir tür memleket kahramanıyım, bu yüzden Destiny Falls'tan olduğumu bu şekilde biliyor olabilir. O muhteşem vücudu, uzun, dalgalı sarı saçları ve iri, mavi gözleriyle onu unutabileceğime inanmak benim için çok zor.

"Özür dilerim, sizi hatırlamıyorum," diyorum, zihinsel olarak yüzümü buruşturarak.

Bu kız nasıl olur da radarıma girmez?

"Sorun değil. Beni hatırlasaydın daha çok şaşırırdım. Okulda senden birkaç yıl gerideydim ve her zaman biraz duvar çiçeğiydim."

Buna homurdanıyorum.

Bu kulüpteki en güzel kadın o. Odaya girdi ve ben hiç düşünmeden gözlerim bir pervanenin aleve çekilmesi gibi ona çekildi.

"Adın ne sevgilim?"

"Emma... Livingston," diye beceriksizce bitiriyor ve ben sırtıyorum.

Tanrım, çok sevimli.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Emma."

Onunla aynı anda bir kızartma daha alıyorum ve parmaklarımız usulca birbirine değdiğinde gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Hayatım boyunca yüzlerce kadınla birlikte oldum, ama hiçbirisi bana içimin derinliklerindeki bu hissi vermedi. Hiçbiri içimde bu kıvılcımı uyandırmadı. Hiçbiri dikkatimi böyle çekmedi.

Hiçbiri benimmiş gibi hissettirmedi.

Emma'ya kadar.

Dilini dışarı çıkarıp alt dudağındaki tuzu yalamasını mest olmuş bir şekilde izliyorum.

Burası yeni mi ısındı?

Elinden tutup benimle birlikte buradan sürüklemek istiyorum. Bu bekârlığa veda partisine gelerek ve bir tur içki ısmarlayarak görevimi yerine getirdim, bu yüzden gecenin geri kalanında özgürüm. Takım arkadaşımın fark edeceğinden bile şüpheliyim.

Omzumun üzerinden bakıyorum, daha önce asansörde gördüğüm o huysuz kızların şimdi benimle birlikte oturduklarını görüyorum. Emma'nın onlarla birlikte olmamasını umursuyor gibi görünmüyorlar bile, bu yüzden kimse farkına bile varmadan ayrılıp takılmak için daha sessiz bir yere gidebiliriz gibi geliyor.

"Buradan çıkmak ister misin? Belki benimle turistik yerleri gezersin?" Soruyorum ve Emma'nın etrafta arkadaşlarını aradığını görüyorum.

Parlak kırmızı alt dudaklarını ısıırıyor, o büyük mavi gözleri ne yapacağını tartışırken endişeleniyor.

Elimde değil. Uzanıp açık sarı saçlarının bir kısmını kulağının arkasına sıkıştırıyorum, böylece eğilip ona fısıldayabiliyorum.

"Onlar gittiğimizi fark etmeden seni geri getireceğim."

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ona en çekici gülümsememi veriyorum. Evet demesi için dua ediyorum. Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim. NFL seçmelerine katıldığım da bile.

Omuzlarını dikleştirip başını sallamadan önce arkadaşlarına bir kez daha bakıyor.

"Pekâlâ. Hadi yapalım şu işi."

Elini tutup onu kabinden dışarı çekerken bana gülümsüyor. Kalabalığın arasından yolumuza devam ediyoruz, ben önden gidiyor ve birkaç sarhoş insanı itiyorum.

Kalabalık Las Vegas kaldırımına fırladığımızda Emma'nın elini bırakmıyorum. Geç oluyor ama tüm şehir yanıp sönen ışıklarla aydınlanıyor.

"Daha önce hangi noktalara gittin?" Şeridin etrafına bakarken soruyorum.

Onu High Roller' ya da The Venetian'daki Gondol gezintisine götürmeyi çok isterim.

"Luxor'daki havuz ve spa," diyor dudağını ısırarak ve utanmış görünüyor. "Gösteriyi Taylor yönetiyor," diye açıklıyor.

"Ah," diyorum sırtarak. "Pekala, hadi bunu düzeltelim."

Parmaklarımı onunkilere doluyorum ve şeridin ortasına doğru yola çıkıyorum. High Roller için bilet alıyorum ve sıranın sonunda yerimizi alıyoruz.

"Gerçekten emekli mi oluyorsun?" Emma beni şaşırtarak soruyor.

Öyleyim ama annem dışında kimseye söylemedim. Henüz herkese duyurmadım. Ama Destiny Falls küçük bir kasaba. Annem haberi kasabaya yaymış olmalı. Gelecek yıl eve döneceğim için çok heyecanlı olduğunu biliyorum.

"Evet, önümüzdeki sezondan sonra. Geçen yıl sert bir müdahalede omzumdaki tendon yırtıldı ve istediğim iyi iyileşmiyor."

Endişeli gözleri omzuma kayıyor ve kaşlarını çatıyor. "Ben iyiyim. Son bir sezon daha oynayacağım, umarım Super Bowl'a tekrar gideceğiz ve sonra Destiny Falls'a geri döneceğiz." Son kısımda gülümsüyor ve ben de sırtıyorum.

"Peki ya sen? Hâlâ Destiny Falls'ta mı yaşıyorsun? Ne yapıyorsun?"

Bana küçük memleketimizden ayrılıp Michigan Eyalet Üniversitesine gittiğini ve eğitim diplomasını aldığını anlatıyor. Şu anda Destiny Falls'taki ilkokulda anaokulu öğretmeni ve yakında aynı kasabada yaşayacağımızı düşündüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor.

"Hiç başka bir yere taşınmak istemedin mi?" Sırada ilerlerken ona sordum.

"Hayır. Destiny Falls çok küçük bir kasaba olduğu için garip gelebilir ama ben orayı hep sevmişimdir. İnsanları, şirin küçük dükkanları seviyorum. Tüm ailem orada yaşadı ve bazen beni çıldırtmış olabilirler ama yine de onları her şeyden çok sevdim. Artık sadece annem ve ben varız ve o hala çocukluğumun geçtiği evde. Havasını bile seviyorum. Yazları çok sıcak ve bunaltıcı değil ve kışın hala kar yağıyor. Her zaman evim gibi hissettirdi."

Bana tatlı bir gülümseme veriyor ve kalbim güm güm atıyor ve sonra göğsümde havalanıyor.

Çok tatlı ve ayakları basan biri. Çok nazik ve sevecen. Nasıl oldu da hâlâ kimse onu kapıp kendi kızı yapmadı?

Bana ailesinden, annesinden ve memleketteki arkadaşlarından bahsediyor. Ona neden anaokulu öğretmeni olmayı seçtiğini soruyorum ve o da bana küçük çocukları ne kadar çok sevdiğini söylüyor. Çocuklarımızla gülerken ve oynarkenki görüntüsü beni etkiliyor ve tüm dünyamı sarsıyor.

Yaptığı işi sevdiğini söyleyebilirim. Öğrencilerinden ve diğer bazı öğretmenlerden bahsederken sıırıtmadan duramıyor. Eloise Hurley'nin en iyi arkadaşı ve öğretmen arkadaşı olduğundan bahsediyor, ismi tanıdık geliyor ama yüzünü çıkaramıyorum.

Sıra bize geldi ve ikimiz de tekerleğin üzerindeki büyük yuvarlak topları görmek için yukarı baktık.

"Muhtemelen bunu daha önce sormalıydım ama yükseklikten korkmuyorsun, değil mi?" Görevli yanımıza gelmemizi işaret ederken ona sordum.

" sanmıyorum," diyor Emma ve ben de kolumu beline doluyorum.

Topun bir kenarında küçük bir çubuk var ve başımı ona doğru sallıyorum.

"İçecek bir şey ister misin?"

"Evet," diyor Emma cama doğru belli belirsiz bir adım atıp kenarından bakarken.

Barmene doğru ilerliyorum, gözlerinin geniş ve bana kilitlenmiş olduğunu fark ediyorum. Daha ağzını açmadan beni tanıdığını ve bir imza ya da başka bir şey isteyeceğini anlayabiliyorum.

Normalde umursamam ama bu gece Emma'yla geçireceğim zamanın bir saniyesini bile kaçırmak istemiyorum. "Hey, dostum. Bir appletini ve bira alabilir miyim?" Cüzdanıma uzanarak soruyorum.

"Sen Declan Mason'sın," diye fısıldıyor, sesi hayranlık dolu.

"Öyleyim," diyorum gülümseyerek.

İçkilerimizi hazırlamaya başlıyor, benimle geçen sezonki istatistiklerim hakkında konuşuyor ama ben pek dikkat etmiyorum. Gözlerim, elini bardağa dayamış ve yavaşça havaya yükselmemizi izleyen Emma'ya kaymaya devam ediyor.

Bitiriyor ve bahşiş veriyorum, kız arkadaşıma gitmeden önce sorduğunda bir peçete imzalıyorum.

Yanına gittiğimde "Ne manzara ama," diyor ve ben de başımı sallıyorum ama gözlerim ona kilitlenmiş durumda.

Ona appletini uzatıyorum ve yan yana durup Las Vegas şeridine bakarken biramdan bir yudum alıyorum.

Çarkın tepesine ulaştığımızda, onunla geçireceğim bir gecenin yeterli olmayacağını anlıyorum.

ÜÇ

Emma

Declan'ın elimi tutup beni High Roller'dan çıkarmasına izin verdim. Yolculuk sırasında çok dikkatliydi, içkimi değiştirdi ve tepeye vardığımızda bana sarıldı. Manzara inanılmazdı ve arkadaşlığımız daha da iyiydi.

Bana NFL ve bazı takım arkadaşlarıyla ilgili hikâyeler anlatırken onu dinlemiş ve kıkırdamıştım. Bana takımdaki ilk yılından ve işleri öğrenmesinden komik anekdotlar anlattı ve sonra da yolda olduğu zamanlardan bazı komik anekdotlar anlattı.

Bellagio'nun fıskiye gösterisini izlemek için durup şerit dolaşıyoruz. Daha iyi görebilmem için önündeki korkuluklara yaslanmama izin veriyor, kolları iki yanımda ve o anda sevildiğimi ve değer verildiğimi hissediyorum. İstendiğimi bile.

Striptizde el ele yürürken kendimi mutlu hissediyorum. Hayatımda ilk defa kendimi arzulanır hissediyorum.

Daha önce hiç erkeklerin ilgisini çekmemiştim ve şimdi birdenbire hayatımda gördüğüm en ateşli erkeklerden biri bana ilgi gösteriyor. Benimle, söyleyeceklerimle ve düşüncelerimle ilgileniyor.

"Aç mısın?" Declan beni düşüncelerimden uyandırarak soruyor.

Başımı kaldırıp bakıyorum, şık görünümlü bir restoranın önünde olduğumuzu fark ediyorum.

Taylor ve nedimeler kaldırıma park etmiş limuzinden tökezleyerek çıkarken, "Hayır, ben iyiyim," diyorum.

"Aman Tanrım! Declan!" Chloe çığlık atıyor, kolunu Taylor'inkinden kurtarıyor ve kollarını Declan'ın boynuna dolamak için koşuyor.

Kız bize doğru sendeleyince Declan'ın elini bırakıyorum ve Declan onu yakalıyor. Kollarını beline dolayıp onu tuttuğunu gördüğümde midem bulanıyor.

Birbirlerine aitmiş gibi görünüyorlar. İki mükemmel, sıska, güzel insan.

Yüzüm alev alev yanıyor ve gözyaşlarımın gözlerimin arkasına sızdığını hissettiğimde gözlerimi kaçırmak zorunda kalıyorum.

"İşte buradasın, Emma!" Taylor sanki bunca zamandır beni arıyormuş gibi konuştu.

Gözlerimi devirmek istiyorum ama bu sadece onu kızdırır, bu yüzden ona ve ikizlere bir adım daha yaklaşırken ağzımı kapalı tutuyorum.

"Hey," diyorum sessizce.

Nikki ve Kaitlyn, Declan'ın üzerine üşüşüp yaltaklanıyorlar ve ellerini onun üzerinde gezdirirlerken zorlukla yutkunuyorum.

"1OAK'a gitmeye karar verdik. Sen de bize katılmalısın Declan," diyor Taylor apkınca.

Declan'a bakıyorum ve onun da bana baktığını görüyorum. Gözlerinde bir soru var ama gözlerimi kaçırıyorum. Taylor kolunu benimkinin içinden geçiriyor ve beni kaldırımdan aşağı sürüklemeye başlarken dudaklarımı gülümsemeye zorluyorum.

Başka bir karanlık gece kulübüne girerken Declan ve nedimeler bizi takip ediyor. Dans pistine çıktıklarında onları atlatıp otel odama dönebileceğimi umuyorum. Onlara mesaj atıp iyi hissetmediğimi söyleyebilirim. Beni özlemeyecekler bile ve ben de Eloise'e mesaj atıp gecenin geri kalanında kitap okuyabilirim. Bir anlığına Declan'la bir şansım olduğuna inandığımı unutmak için her şeyi yaparım.

Taylor, Sevgililer Günü'nü kutlamak için dışarıda olan kalabalığa rağmen hemen bir masa buluyor ve bir tur içki ve shot sipariş ediyor. Önce shotlar geliyor ve ben önüme konanı alıp tek seferde mideye indiriyorum. Başımı kaldırıyorum, bakışlarım masanın üzerinde geziniyor ve Declan'ın gözleriyle buluşuyor. Bana kaşlarını çatıyor, endişeli bakışları beni koltuğuma mıhlıyor.

Bir şey söylemek istiyorum. Kucağına tırmanıp sadece o ve ben olduğumuz günlere dönmek istiyorum ama bunu Chloe ona doğru eğiliyor. Eli kalçasından yukarı kayıyor ve ben irkilip başka tarafa bakıyorum.

Declan, Nikki ve Chloe'nin arasına sıkışmış, Kaitlyn de kucağına oturmak için ablasının üzerinden emekliyor. Onun her sözüne kilitlenmiş durumdalar ve ben onlara bakarken midem sıkışıyor.

Yardım edemem ama aptal gibi hissediyorum. İsteddiği herkese sahip olabilecekken sessiz, tombul bir kızla ilgileneceğini düşünmem aptalcaydı. Muhtemelen sadece

bana iyi davranıyor, Sevgililer Günü'nde yalnız oturduğum için benim adıma üzüliyordu. Yani, kuzenim ve arkadaşları beni bir gece kulübünde bırakıp başka erkeklerle takılmaya gittiler.

Önüme bir kadeh daha konuyor ve hızlı bir yudumda içiyorum. Alkol artık beni etkilemeye başlıyor ve kulübün etrafına bakarken masayı görmezden geliyorum.

Karanlık ve dans pistindeki kalabalığın üzerinde mavi ışıklar parlıyor. Kulübün diğer tarafında bir bar ve ön tarafta bir başka bar görüyorum, ikisi de insanlarla dolu.

"Bu doğru değil!" Chloe çığlık atıyor ve kargaşanın ne olduğunu görmek için kafamı geriye atıyorum.

Garson, Chloe'nin elindeki bardağa ve Chloe'ye bakarken bolca özür ve açıklamaya çalışıyor. Bu gece ilk garsonluk deneyimlerinden biri olduğu ve elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştığı belli. Chloe zavallı kıza çıkışmaya başladığında inliyorum.

Chloe, ben bir şey söyleyip onu azarlayacak cesareti toplayamadan, tiksiniş bir bakışla içkiyi garsonun eline geri tutuşturuyor.

Garson kız aceleyle gitti ve kalbim ona gitti. Yeni bir şey öğrenmenin ne kadar zor olabileceğini biliyorum ve bu kalabalık kulüpte çalışmak kolay olamaz.

Yanaklarım kısmen öfkeyle ama çoğunlukla utançtan alev alev yanıyor. Bu kızlarla birlikte görünmekten ve onların kaba, küçümseyici yorumlarıyla anılmaktan nefret ediyorum. Burada onlarla birlikte olmak zorunda olduğuma inanamıyorum. İnsanlara hâlâ böyle davrandıklarına inanamıyorum.

Ellerim yumruk şeklinde sıkılıyor ve koltuğumda doğrulup Chloe'ye bakıyorum. Yine de hepsi beni görmezden geliyor.

farketme.

Chloe gözlerini devirerek, "Ugh, hadi buradan çıkalım ve gerçekten iyi bir içki yapmayı bilen bir yere gidelim," diyor.

Nikki, Kaitlyn ve Taylor kıkırdayarak ayağa kalkıyor ve eşyalarını topluyorlar. Onlar çıkarken garson kız geri geliyor ve ben de yanına gidiyorum.

"Onlar için gerçekten üzgünüm. Bu senin hatan değil. Onlar hep böyledir. Al," diyorum ve bahşiş olarak elimdeki tüm parayı onun eline sıkıştırıyorum. "Her şey için teşekkürler," diyorum ve ağlamak üzereymiş gibi görüldüğünde hızlıca sarılıyorum.

"Teşekkür ," diye fısıldıyor ve ben telefonumu alıp onlara yetişmek için acele ederken bana minnettar bir gülümseme veriyor.

Dönüyorum, neredeyse Declan'a çarpacaktım.

Bir an için orada olduğunu ya da belki de kızlarla birlikte gidip gitmediğine bakmaya korkuyordum.

Bana sırtıyor, gözleri neredeyse benimle gurur duyuyormuş gibi bakıyor ve ben de başımı eğerek onu atlatmaya ve Taylor ile nedimelere yetişmeye çalışıyorum.

Hızla yetişiyor, yanıma geliyor ve kalabalık beni itip kakarken kolunu belime doluyor.

Declan kulağıma yakın bir şekilde "Çok nazıksın," diyor ve üzerimdeki ilgiden hoşlanmadığım için kızarıyorum.

"Birinin bir şeyler yapması gerekiyordu. Elinden geleni yapıyordu," diye homurdanıyorum, neden kendisinin bir şey söylemediğini merak ediyorum.

"Biliyorum. Masaya büyük bir bahşişle birlikte bir not bıraktım.

Umarım bu onların davranışlarını telafi eder."

Kalbim göğsümde güm güm , onların davranışlarını da kaba bulduğu ve telafi etmeye çalıştığı için memnunum.

"Ben olmuştur Anlamı için Sor. Nasıl gel sen değil nedime mi?" diye soruyor ön kapıda dolaşırken. I olabilir bkz. Taylor ve ve nedimeler, Huffing ve limuzinin kapısında sabırsızlıkla bize katılmak için bekliyorlardı.

Onlar. Eminim sadece Declan'ı bekliyorlardır. "Bana sorulmadı."

"Neden olmasın? Sen ve Taylor yakın değil misiniz?"

"Hayır, pek sayılmaz. Olsaydık bile benden asla nedime olmamı istemezdi. Büyük gününü mahvetmemi istemezdi."

"Bunu nasıl mahvedersin?" Declan bana bakarken parmaklarını kalçamda sıkarak soruyor.

Kızgın görünüyor, saldırmaya hazır öfkeli bir yırtıcı gibi.

"Boyum yüzünden," diye fısıldıyorum, bunu ona belirtmek zorunda kaldığım için . "Bütün düğün fotoğraflarını mahvederim." I fırça geçmiş Onu, acele etmek üzerinde için ve limuzin önce Declan her şeyi söyleyebilir ya da gözlerimdeki yaşları fark edebilir.

DÖRT

Declan

EMMA'NIN ARDINDAN FIRTINA GİBİ KOŞUYORUM, onun benden uzaklaştığını görmekten bıkmıştım. sadece üç kez olduğunu biliyorum ama bir daha asla olmasını istemediğimi bilmem için fazlasıyla yeterli.

Bu kötü kızlarla birlikte olduğuna inanamıyorum. Onlar gibi sinsi kadınlara . Üniversitede onlardan çok vardı, stadyumun ve soyunma odalarının etrafında dolaşır, sporculardan birini yakalamayı umarlardı. Daha önce onlara hiç dikkat etmemiştim, NFL'e ulaşmaya odaklanmıştım ama şimdi görüyorum ki hiçbir şey kaçırmamışım.

Emma'mın yer alırsa fotoğrafları mahvedeceğini düşündürdüklerine inanamıyorum. O her fotoğraftaki en iyi şey .

Onun ardından limuzine tırmanıp uzun bankta yanına oturuyorum. Benden uzaklaşmaya çalışıyor ve ben daha da yaklaşarak onu arabanın yan tarafıyla aramda sıkıştırıyorum. Chloe kayıyor içeri yanıma bana ve ben fark ediyorum çok geç o ben

Emma'yı diğerk tarafıma koymalıydım. Belki Chloe ve diğerk kızların beni mıncıklamasını engelleyebilirdi.

Vücutumu Emma' doğru kaydırıyorum ve diğerk kızların ipucunu anlamasını umuyorum.

Yapmazlar.

Chloe göğsüme dokunmaya çalışıyor ve ben ellerini itip Emma'yla konuşmaya çalışıyorum ama o sadece yere bakmaya devam ediyor.

Perişan görünüyor ve kalbim parçalanıyor. Onu kollarıma almak ve bu korkunç insanlardan uzaklaştırmak istiyorum.

Limuzin birkaç dakika sonra yavaşlayarak duruyor ve Mandalay Bay Oteli'nin dışında olduğumuzu görüyorum. Luxor hemen yan tarafta ve bir plan yapmaya başladım.

Diğerk kızların limuzinden inmesine izin verdim, Emma'yı bir dakikalığına geride tuttum.

"Hey, bana bak," diyorum usulca, parmağımla çenesini yukarı kaldırarak.

İri mavi gözleri benimkilerle buluşuyor ve o kadar üzgün bakıyorlar ki sanki az önce işten atılmışım gibi hissediyorum.

"Sen çok güzelsin. Sana bundan çok daha iyi davranılmasını hak ediyorsun. Seni itip kakmalarına ya da kendini kötü hissettirmelerine izin verme. Sen çok tatlı ve nazıksın. Hepsinden daha güzelsin. Seni etkilemelerine izin verme."

Emma başını sallıyor, alt dudağı titriyor ve ben onu kollarıma alıp kendime doğru çekmek istiyorum. Onu öpmek ve ona korkunç kuzenini ve korkunç nedimelerini unutturmak istiyorum.

"Geliyor musunuz?" diye soruyor ikizlerden biri, başını limuzinin kapısından içeri uzatarak.

Bana davetkâr bir gülümseme veriyor ama Emma'ya baktığında gözlerinin sertleştiğini görebiliyorum.

Emma arabadan inmek için bir hamle yapıyor ve ben de onu takip ediyorum, limuzinden inerken kıçığı yüzümün önünde sallandığında salyalarımı akıtmamak için elimden geleni yapıyorum. Kaldırımında ona katılıyorum, kendimi gizlice ayarlamak için elimden geleni yapıyorum.

Emma'nın yanında duruyorum, elimi sırtının alt kısmına koyuyorum ve diğer kızlarla yüzleşirken ona destek olmaya çalışıyorum.

"Kendimi pek iyi hissetmiyorum," diyor Emma usulca, tatlı sesi Las Vegas trafiğine karışıyor.

"Olamaz," diyor Chloe, ona endişeyle bakarken sahte bir dudak büküşü yapıyor.

"Emma'yı otel odasına geri götüreceğim, böylece uzanabilir," diyorum onlara, onlar başka bir şey söyleyemeden dönüyorum ve Emma'yı da yanımda sürüklüyorum.

Kalabalığın arasına girip çıkarken parmaklarım onunkilere dolanıyor. Onlardan birkaç blok uzaklaştığımızda yavaşlıyorum.

"Gerçekten kendini iyi hissetmiyor musun? Yoksa sadece onlardan kaçmaya mı çalışıyordun? Çünkü eğer iyi değilsen sana ilaç, Gatorade ya da her neyse alıp otele geri götürebilirim. Ama eğer iyiysen, sana Las Vegas'ı göstermeyi bitireyim."

Alt dudağını ısıırıyor, güzel kafasının içinde ne söyleyeceğini tartışıyor.

"Ben iyiyim," diyor ve ben sırtıtıyorum. "O zaman gidelim."

Küçük bir restoranda durup konuşuyoruz, her birimiz bir hamburger ve patates kızartması yerken birbirimizi daha iyi tanıyoruz.

Onları milkshake ile yıkıyoruz ve en iyi milkshake aromasını tartışırken yıllardır hissetmediğim kadar hafif hissederek gülüyorum.

Bana sıradan bir insanmışım gibi davranması hoşuma gidiyor. Yıllardır kıcıımı öpen bir sürü insan oldu ve düzenli bir konuşma yapmak inanılmaz hissettiriyor.

Ona bir appletini daha alıyorum ve New York-New York Oteli, Excalibur ve diğer kumarhane tabelalarına bakarak sokaklarda yürüyoruz. The Venetian'a gidiyoruz ve daha önce istediğim gibi onu gondola bindiriyorum. Tüm yolculuğu kıkırdayarak, birbirimize tutunarak tekneyi sallıyormuş gibi yaparak geçiriyoruz.

Gondoldan ikimiz de kızarmış ve nefes nefese kalmış durumdayız ve ben görevliye bahşiş veriyorum.

"Yani, Taylor her zaman değildi," diyor kumarhanenin içinden ön kapılara doğru ilerlerken.

"Hayır mı?" Bana açılmasını severek soruyorum.

"Hayır. Belki de düğün planlaması yüzündendir. Konuşma tarzından çok yoğun olduğu anlaşılıyor. Belki de sadece stres yüzündendir" diyor ve ben onun hâlâ insanların iyi yanlarını görmeye çalışmasına bayılıyorum, ona kötü davranan insanların bile.

"Belki," diye kabul ediyorum, ama bundan şüpheliyim.

"Dürüst olmak gerekirse, çiftlerin neden buraya kaçtıklarını anlayabiliyorum."

Bu sözler beni durdurdu ve Emma ile evlenebileceğimi fark ettim. Tam burada ve şimdi. Ve bunu yapmak için Sevgililer Günü'nden daha iyi bir hafta sonu olabilir mi?

Bu fikir beni bir gibi çarptı.

"Şimdi ne olacak?" Kaldırıma geri döndüğümüzde Emma soruyor, kimsenin izin veremeyeceği kadar güzel görünüyor.

"Evlenelim," diye kaçırdım.

Evlenme teklifimi bu şekilde yapacağımı hayal etmemiştim ama söylediğim için pişman değilim. Önümüzdeki beş, on, on beş yıl hakkında çok düşünüyorum ve Emma'yla tanıştığımndan beri, onun artık hayallerimin her birinde yer aldığını fark ettim. Onunla evlenmek istiyorum. Onunla çocuk sahibi olmak ve onunla yaşlanmak istiyorum.

Fikir bile çok doğru geliyor. Bunu içimde hissedebiliyorum ve ben her zaman içgüdülerime güvenirim.

"Ne? Gerçekten mi?" Emma yarı heyecanlı yarı öfkeli bir ifadeyle soruyor.

"Evet, gerçekten," diyorum, bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırırken.

Ona daha fazla karşı koyamıyorum ve dudaklarım onun dudaklarına konarken aramızdaki boşluğu kapatarak eğiliyorum.

Boğazından beni çıldırtan vahşi, miyavlayan bir ses çıkarıyor ve başlarımı eğip onu daha sert öpüyorum ve tekrar böyle inlemesi için dua ediyorum.

Ellerim saçlarına gidiyor ve parmaklarımı kalın sarı buklelerin içinde döndürüyorum. Saç tellerini nazikçe çekiştiriyorum ve Emma inleyerek beni teşvik . Tekrar çekiyorum, bu sefer daha sert, başını daha fazla eğiyorum ve dilimi dudaklarının arasından geçirip onunkine dolaştırıyorum.

Tadı bal ve şeker gibi ve bu şimdiye kadar tattığım en güzel şey. Zaten onun tadına bağımlıyım ve bu sefer ağzına inleyen benim.

"Tadın şeker gibi," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı, hevesle tekrar içine dalmadan önce.

Küçük parmakları gömleğimi kavırıyor, beni ona doğru tutuyor.

Sanki kaçmaya çalışacakmışım gibi.

İkimiz de nefes nefese kalana kadar gençler gibi öpüşüyoruz. Geri çekiliyorum ama fazla uzaklaşmıyorum. Henüz gitmesine izin vermek istemiyorum.

Nefeslerimizi tutarken alınlarımız birbirine yaslanıyor ve Emma konuştuğunda ne hakkında konuştuğumuzu hatırlamam bir dakikamı alıyor.

"Tamam, hadi yapalım," diyor Emma.

"Ne?" Mırıldanıyorum ve sonra aklıma geliyor. Evet dedi. Benimle evlenmek istiyor.

Sırıtiyorum, en yakın düğün şapelini bulmak için etrafa bakıyorum.

Cupid's Chapel'in parlak pembe tabelasını görüyorum ve sırtıtiyorum, şapele doğru ilerlerken parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum.

İçeri girdiğimizde bekleme odasında birkaç çift daha vardı. Masaya doğru ilerliyorum, bir panodan bir şeyleri kontrol eden yaşlı, siyah saçlı kadına gülümsüyorum.

"Merhaba, siz ikiniz! Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye soruyor kocaman bir gülümsemeyle.

"Merhaba Ellen," diyorum, isim etiketinde Ellen Cupid yazdığını görünce gülümseyerek. "Sizin kilisenizde evlenmek istiyoruz."

"Harika!" diyor bizimle birlikte düğün paketlerinin her birinin üzerinden geçmeden önce.

Kısa ve tatlı olanı seçiyoruz ve sonra lobide oturmaya gidiyoruz. Önümüzde sadece bir çift var ve biz otururken Elvis diğer çifte eşlik etmek için dışarı çıkıyor.

"Elvis'le mi evleniyoruz?" Emma fısıldıyor, diğer çiftin şapele doğru ilerleyişini izlerken gözleri büyüyor.

"Öyle görünüyor," diyorum, kolumu omuzlarına doluyor ve başının üstünü öpüyorum.

Yarım saat boyunca orada oturup daha fazla çiftin gelip yapmasını izliyoruz. Çok geçmeden sıra bize geliyor ve Emma yerinden sıçırıyor. Heyecanına bayılıyorum.

Şapele giriyoruz ve krem rengi duvarlara ve koyu ahşap sıralara bakıyorum. Ön tarafta küçük bir sahne var ve genç bir kadın Emma için çiçek getirirken Elvis orada yerini alıyor ve benim yaşlarımda bir adam müziği çalmaya başlıyor.

Elvis töreni başlatıyor ve ben Emma'nın iki elini de elime alıp parmağımı boş yüzük parmağının üzerinde gezdiriyorum. Bunu *en kısa zamanda* düzeltmem gerekecek.

Emma'nın parlak mavi gözlerinde kayboluyorum ve Elvis Yeminimizi söyleme sırası bana geldiğinde beni dürt.

"Şimdi, sen, Declan Mason, Emma Livingston'ı karın olarak kabul ediyor musun? İyi ya da kötü, zengin ya da fakir, hastalıkta ve sağlıkta, ölüm sizi ayırana kadar sevmek ve beslemek için?"

"İstiyorum," diyorum hemen, karım olacak kadına bakarken sırıtıyorum.

"Ve sen, Emma Livingston, Declan Mason'ı kocan olarak kabul ediyor musun, iyi günde kötü günde, zengin ya da fakir, hastalıkta ve sağlıkta, ölüm sizi ayırana kadar sevmek ve bağlanmak için?"

"" diyor Emma o kadar hızlı söylüyor ki kelimeler birbirine karışıyor.

İkimiz de gülüyoruz ve kendime doğru çekiyorum, dudaklarını dudaklarımda istiyorum, onu karım olarak sahiplenmek istiyorum.

"Bana ve Nevada eyaletine verilen yetkiye dayanarak sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsiniz!"

Emma'yı tutuyorum, ağzımı onunkine doğru indirirken
yüzünü ellerimin arasına alıyorum.

BEŞ

Emma

BAŞIM DARALIYOR ve neden hiç içmediğimi hatırlayarak inliyorum. Ertesi sabah kendimi hep bok gibi hissediyorum.

Cesaretimi topluyorum ve o ana kadarki tüm hayat tercihlerimden pişmanlık duyuyorum. Yanan ışığı engellemek için gözlerimi sıkıca kapatarak irkiliyorum. İnleyerek pencereden uzaklaşıyorum. Tekrar deniyorum, bulanık gözlerimi kırarak açıyorum ve otelin duvarına bakıyorum.

Buranın benim otel odam olmadığını anlamam birkaç saniyemi alıyor.

Mütevazı otel odam yerine süslü bir süitteyim. Yatakta doğruldum, dün geceki olayları bir araya getirmeye çalışırken etrafıma bakındım.

Taylor ve nedimelerin peşinden limuzine kadar gittiğimi, şampanya içtiğimi ve o küçük akşam yemeğini yediğimi hatırlıyorum. Sonra bayılmış olmalıyım çünkü hatırladığım bir sonraki şey Declan Mason'ın isteyerek benimle takıldığı.

Beni Las Vegas'a gezmeye götürmüştü. High Roller'ı ve appletinis içtiğimizi hatırlıyorum. İkimizin gondolda olduğu bir görüntü gözümün önüne geliyor. Mutluyduk, gülüyorduk, kollarımızı birbirimize dolamıştık.

Sonra... evlenme mi teklif etti?

Bu doğru olamaz.

Ama müziği, çiçekleri ve bir Elvis taklitçisini hatırlayabiliyorum. Declan hatırlıyorum dedi ve ben de hatırladım. Bazı siyah saçlı kadınların bizi alkışladığını hatırlıyorum ama sonra her şey karardı.

Tüm açıklamanın tek bir yolu var. Rüya görüyor olmalıyım.

Güzel de bir rüyaydı. Declan çok tatlı davranmış, Chloe, Nikki ve Kaitlyn'i görmezden gelerek benimle konuşmuştu. Elimi tutmuştu. Beni *öpmüştü*.

Parmaklarım dudaklarımın üzerinde gezinirken nasıl olduğunu hatırlamaya çalışıyorum. rüyamda hissettim.

İç çekiyorum, evlenme teklif ettiğini ve beni Vegas'taki bir düğün şapeline sürüklediğini hatırlayıp gülümsüyorum.

Tekrar yastık yığınının içine çöküyorum ve işte o zaman kafama dank ediyor.

Eğer tüm bunlar bir rüyaysa, o zaman ben hangi cehennemdeyim ve bu oda kimin?

Battaniyeleri üzerimden atıyorum ve dün gecedен kalma kıyafetlerimin hâlâ üzerimde olduğunu görünce rahat bir nefes alıyorum. Ayakkabılarım kapının yanında duruyor ve onları tekrar giymeye korkuyorum. Dün gece çok fazla su toplamış olmalıyım ve ayaklarım hala ağrıyor.

Yere bakıyorum, birinin kabarcıkların üzerine yara bandı yapıştırdığını görünce kalbim göğsümde yerinden çıkacak gibi oluyor.

Telefonum kapının yanındaki masanın üzerinde duruyordu ve hemen yanına gidip onu aldım ve mesajlar arasında gezindim.

Eloise'den gelenler var, bana Sevgililer Günü'nün kutlu olsun diyor ve cehennemden gelen düğün partisinden kaçabilmem için sahte bir acil durumla aramasını isteyip istemediğimi soruyor. Taylor ve arkadaşlarından daha da fazlası var, Declan ve benim aramda neler olduğunu bilmek istiyorlar, onlara katılabilmesi için nerede olduklarını ona söylememi emrediyorlar ve sonra hiç gelmediğini tahmin ettiğimde bana küfrediyorlar.

Mesajlarını okuyunca içimden gitmek, Destiny Falls'a giden bir uçağa binmek ve o kızlarla bir daha asla konuşmamak geliyor. Ne yazık ki, onlarla konuşmamanın ya da onları bir daha görmemenin gerçekten bir seçenek olmadığını biliyorum.

Mesajlarının tek iyi yanı, dün gecenin bir rüya olmadığını kanıtlıyor olması.

Başım dönüyor ve bir elimi duvara dayıyorum.

Şimdi ne yapacağım? Odama dönüp akşamdan kalma halimle uyumaya mı çalışacağım? Taylor ve nedimelerle bir daha yüz yüze gelmemek için odamda saklanayım mı? Acaba onları hasta olduğuma ya da anaokulunda acil bir durum olduğuna ve eve erken gitmem gerektiğine ikna edebilir miyim... Hayır, bu işe . Bugün cumartesi. Bu bahaneye asla inanmazlar.

Büyük kız külotumu giyip gitmem gerektiğini biliyorum. Onlarla yüzleşip bu işi bitirmek istiyorum ama bir türlü harekete geçecek gücü kendimde bulamıyorum. Onlara hiçbir şey yapmadığım zamanlarda bile çok kötü davrandılar. Şimdi onları küçümsediğimi ve dün gece Declan'ı onlardan çaldığımı düşündükleri için dayanılmaz olacaklar. Bunu biliyorum.

Yanımdaki yatak odasının kapısı açılıyor ve irkiliyorum, gözlerim önümdeki adama takılınca bir adım geri çekiliyorum.

Declan gömleksiz, terli ve son derece lezzetli. Koyu kahverengi saçları nemli ve telleri alnına yapışmış. Gözlerindeki terin bir kısmını silmek için tişörtünü kullanmasını izliyorum.

Ağzım sulanıyor ve bir an için onu yalayıp yalamayacağımı ya da kusup kusmayacağımı merak ediyorum. Dürüst olmak gerekirse, biraz başım dönüyor. Gözlerimi kırıştırıyorum, gözlerim kalın kollarını, karın kaslarını ve spor şortunun bel bandını tararken görüşümdeki lekeleri temizlemeye çalışıyorum.

"Günaydın," diyor, sesi mükemmel çıkıyor, sanki saatlerdir ayaktaymış ve yapılacaklar listesindeki şeyi çoktan tamamlamış gibi.

Öte yandan ben... zar zor dik durabiliyorum ve eminim ayakkabısından yeni kazınmış bir şey gibi görünüyorum.

"Hı hı," diye mırıldanıyorum ve o da kıkırdıyor.

"Uyandığında burada olmadığım için üzgünüm. İçtikten sonra asla iyi uyuyamıyorum, bu yüzden aşağıya indim ve spor salonuna gittim."

"Hı hı," diye mırıldanıyorum yine bana yaklaşıırken.

"Yine de bize kahvaltı sipariş ettim. Birkaç dakika burada olur."

Başımı sallıyorum, başım hareketi reddedince irkiliyorum. Gözlerimin önünde daha fazla siyah nokta dans ediyor ve Declan bir adım öne çıkıp dudaklarını dudaklarıma değdirdiğinde nihayet gerçekleşiyor.

Bayılıyorum.

ALTI

Declan

Krepten küçük bir ısırık daha alırken masanın karşısındaki Emma'yı dikkatle izliyorum. Bayıldığında beni çok korkuttu. Neyse ki reflekslerim iyidir ve yere düşmeden önce onu yakalayabildim.

Tam onu yatağa yatırıyordum ki gözleri açıldı ve benimkilerle buluştu.

"Kahve ya da başka bir şey ister misin?" Gözlerinin üzerimde olmasını isteyerek soruyorum.

"Hayır, teşekkür ederim," diye ve ağzına bir lokma daha krep atmaya zorluyor.

"Kahve sevmez misin?" Kendi yudumlarken soruyorum.

"Hayır, tadı berbat," diyor sevimli yüzünü buruşturarak. küçük burun.

"Sabahları genellikle ne içersin peki?" Her kelimesine asılarak soruyorum.

Dünyadaki en iyi koca olmak istiyorum ve bu da yeni eşim hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek anlamına geliyor.

"Genellikle sadece meyve suyu ya da su," diyor son krep lokmasını ağzına atarken.

Bu bilgiyi dosyaladım, yarın kahvaltıda meyve suyu sipariş kararlıydım. NFL'deki son yılımda ne yapmak istediğimize karar vermemiz gerekiyor. Günlerini Boston'daki evimde, ailesinden, arkadaşlarından, işinden ve gerçekten sahip olduğu tek evden uzakta geçirmekten memnun olmayacağını hissediyorum.

Ondan ayrı kalma fikri bana hiç iyi gelmiyor. Sanırım her fırsatta onu görmek için uçabilirim ve hafta sonları beni görmesi için onu uçurabilirim. Emma tabağını itip ayağa kalkarken ben zihinsel olarak gelecek yılki oyun programımı gözden geçiriyorum.

Sabahtan beri telefonu çalıp duruyor ve kuzenine ve bekarlığa veda hafta sonuna dönmesi gerektiğini biliyorum ama gitmesine izin vermek istemiyorum.

Henüz değil, asla.

"Sevgililer Gününüz kutlu olsun. Kutlamak için ne yapmak istersin?"

"Hımm..." diyor, gözleri süitin içinde gezinirken.

"Bugün gidip yüzüğünü seçmeliyiz," diye tekrar deniyorum. Emma'nın gözleri açılıyor ve sözlerim ona çarptığında durgunlaşıyor. "Bu bir rüya değil miydi?" diye ciyaklıyor.

Emma'nın dün gece düşündüğümünden biraz daha sarhoş olabileceğini fark midem bulanıyor.

Yani, bana iyi görünmüştü. Belki biraz çakırkeyifti ama düz bir çizgide yürüyor ve net konuşuyordu.

Ben de donup kalıyorum ve hayatımda ilk kez nasıl davranacağımı bilemiyorum.

İçgüdülerim bu karmaşayla arama mesafe koymamı söylüyor. Magazin basınının ani evliliğimden haberdar olmaması bir mucize.

Kendimi Emma'dan uzaklaştırmak mümkün değil. Onunla arama mesafe koyma düşüncesi bile acı veriyor.

Ondan uzaklaşabilsem bile, birkaç ay sonra yine aynı küçük kasabaya gideceğiz ve ona karşı hislerimin yine aynı olacağından hiç şüphem yok.

Hala onunla evli olmak istiyorum. Hala Emma'nın karım olmasını istiyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, ona yaklaşırken zorlukla yutkunuyorum.

"Ne için?" diye soruyor, iri mavi gözlerini bana dikerek.

"Dün gece sana evlenme teklif ettiğimde, evlendiğimizde yeterince ayık olduğumu sanıyordum. Beklemeliydim ve bunu sen içmediğin zaman yapmalıyım."

Emma kızarıyor, gözlerini benden kaçırıyor.

"Biraz hafif sıkletim," diye itiraf ediyor ve ben de ona acımasız bir gülümseme veriyorum.

Biraz gergin, biraz kaybolmuş görünüyor ve kalbim sıkışıyor.

"Birbirimizi çok iyi tanımadığımızı biliyorum. Henüz," diye ekliyorum, onun iri gözleriyle buluşarak, "ama seninle bir şans istiyorum, Emma. Sende ihtiyacım olan bir şey var. Bunu hissedebiliyorum. Birlikte olmamız gerekiyor."

Kalbimi ve geleceğimizi ellerinde tutmasaydı yüzü komik olurdu.

Nefesimi tutuyorum, sessizce evrene beni de istediğini söylemesi için dua ediyorum.

Beni terletiyor, kafasında tartışırken dolgun alt dudağını kemiriyor.

Sadece bana bir şans vermesini istiyorum. Eğer beni içeri alırsa, onu kazanmak için elimden gelen her şeyi yaparım.

Benim onu sevdiğim gibi onun da beni sevmesini sağlamak için.

"Tamam," diye fısıldıyor, kirpiklerinin arasından bana bakıyor.

Super Bowl'u kazanmış gibi hissederek sırıtıyorum. Ama bu daha büyük ve çok daha değerli.

Emma'nın kalbi kazanmaya kararlı olduğum tek şey.

YEDİ

Emma

DECLAN'ın bir telefon görüşmesi yapması gerekiyordu, bu yüzden onu otel süitinde yalnız bıraktım ve ona aşağıya inip duş alacağımı ve üstümü değiştireceğimi söyledim. Hangi odada kaldığımı sordu ve bavulumu ve eşyalarımı odamıza taşımama yardım etmek için yarım saat içinde aşağıda olacağını söyledi.

Dürüst olacağım, 'bizim odamız' dediğinde biraz erimiştim.

Bana veda öpücüğü verdi ve bu beni daha da ateşlendirdi. Bu adam öpülebiliyor.

Daha da şaşırtıcı olan, tüm ne kadar doğal ve doğru hissettirdiği.

Kahvaltı biraz garip geçmişti, çünkü onun yanında nasıl davranacağımı bilmiyordum ve beni öpmeye çalıştığında bayıldığım için hâlâ utanıyordum.

Sonra bana bir yüzük almaktan bahsetti ve dün gece birden çok gerçek oldu.

Bana nasıl hissettiğini anlattığında ise her şey yerli yerine oturdu. Kahvaltı dağınıklığını toplamasına yardım ettim ve Destiny Falls ve ailelerimiz hakkında sohbet ettik. Telefonu çalmaya başladığında ayakkabılarımı kaptım ama o beni şaşırtarak ayakkabılarımı elimden aldı ve alt kattaki hediyelik eşya dükkanından aldığı bir kutuyu bana uzattı.

Parmak arası terliklerin üzerinde kayarken neredeyse inleyecektim ve beni düşündüğü için çok minnettar ve şaşkındım.

Asansörden inip koridordan odama doğru ilerlerken kendi kendime mırıldanıyorum. Taylor ve Chloe koridora çıktıklarında anahtarı kapıya yerleştiriyordum. Beni görür görmez gözleri kısılıyor.

"Vay, vay, vay," diyor Taylor, üst dudağı hırıltı şeklinde kıvrılıyor.

Declan ve benim için neden üzöldüğünü anlamıyorum. Yani, o da evleniyor, Tanrı aşkına!

"Bakın kim gelmiş," diyor Chloe bana yaklaşırken.

"Hey," diyorum zayıfça, onlara hafifçe el sallayarak.

Yüzlerindeki ifadeden bunun hoş olmayacağını anlayabiliyorum. Yolculuğun geri kalanında da onlarla takılmaya çalışmayı planlamıştım çünkü Taylor'ı ve yaklaşan düğününü kutlamak için buradayken onları yüzüstü bırakmak doğru .

Şimdi bu planı tekrar gözden geçiriyorum.

"?" Taylor bana kaşlarını çatarak soruyor. "Declan'la birlikteydim," diyorum sessizce.

Eninde sonunda öğreneceklerini biliyorum ama bir yanım onlara söylediğim için pişmanlık duyuyor. Sadece Declan ve benimle bir balonun içinde olmayı seviyorum.

"Ha!" Chloe bana iğrenç bir şekilde gülümsüyor. "*Sen* ve Declan mı? Senin gibi şişman, sıkıcı bir kızla ne işi olabilir ki?" diye çıkışıyor ve ben irkiliyorum.

Taylor kaba bir kahkaha atarak, "Bir tür hayır işi olmalı," diyor.

O sırada Nikki ve Kaitlyn de otel odalarından çıkıyorlar ve midem bulanıyor.

Kaçmak istiyorum. Declan'a geri dönmek ve beni istediğini tekrar söylemesini istiyorum. Otel odama saklanmak ve gittiklerinden emin olana kadar dışarı çıkmamak istiyorum.

Nikki ve Kaitlyn beni kapıya yaslanmış, gözlerimden yaşlar akarken gördüklerinde acımasızca sırtlıyorlar.

"Hey, kızlar. Tam zamanında geldiniz! Emma *da* tam bize Declan Mason' *ın* neden onun gibi tombul, küçük bir çiçeğe ilgi duyduğunu anlatmak üzereydi."

Chloe'den uzaklaşıp yere bakıyorum ve işte o zaman parmak arası terlikleri görüyorum.

Beni istiyor. Beni önemsiyor. Dün gece hepsiyle tanıştı ve herhangi birine sahip olma şansı vardı ama onları seçmedi. Beni seçti.

"Kıskanıyorsunuz çünkü dün gece kendinizi ona attınız ve o yine de sizi seçmedi."

Bunu söyleyecek gücü nereden bulduğumu bilmiyorum. Belki de liseden beri içimde birikiyordu. Belki de Declan'ın istediği kişinin ben olduğumu bildiğim içindir.

"Üzgünüm Taylor, ama bekârlığa veda partinin geri kalanını atlamak zorundayım. Yeni kocamla geçirmem gerekiyor. Destiny Falls'ta görüşmek üzere!" Otel odamın kapısını açarken tatlı bir gülümsemeyle söylüyorum.

Kapıyı yüzlerine kapattığımda, hala orada durmuş bana şaşkınlıkla bakıyorlardı.

Eşyalarımı toplamaya başlarken sırtarak Eloise'i arıyorum ve hoparlörü ona veriyorum. Ona olan biten her şeyi anlatırken gülüyor ve ciyaklıyor. Sonunda Taylor ve arkadaşlarına karşı durduğum için çok mutlu. Declan'a onun için bekâr arkadaş olup olmadığını sormamı istiyor ve ben de kıkırdarak soracağıma söz veriyorum.

Telefonu kapatıp duşa giriyorum ve üzerime yazlık şirin bir elbise geçirmeden önce dün geceyi temizliyorum. Ayaklarımı yeni sandaletlerimin içine sokuyorum ve son banyo malzemelerimi de bavuluma yerleştirirken gülümsüyorum.

Tam her şeyin tamam olup olmadığını kontrol ediyordum ki kapı çalındı ve kapıyı açmaya gittim. Declan bana bakıyor, ben onu odaya alırken eğilip dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

"mı?" diye soruyor ve ben de başımı sallayarak bavulumu almaya ama o benden önce davranıyor.

"Ben bakarım. Bunu süitimize bırakıp sonra da birkaç turistik yere daha bakarız diye düşünmüştüm."

"Kulağa hoş geliyor," diyorum ve asansöre doğru ilerleyip süite çıkarken elimi tutmasına izin veriyorum.

Bavulu bırakıyoruz ve sonra Declan beni aşağı indirip kaldırıma çıkarıyor.

"Mandalay Bay Resort'un içinde bir akvaryum var," diyor yanımdaki oteli göstererek, "ya da The Mob Museum'a bakabiliriz."

"İkisine birden ne dersin?" Ben soruyorum ve o sırtıyor. "Hadi yapalım."

Mafya Müzesi'ne giden caddede dolaşırken el ele tutuşuyoruz ve Tiffany's & Co. mağazasının önünden geçerken duraksıyor.

"Yüzüğünü almaya hazır mısınız?" diye soruyor ve ben alt dudağımı ısırıyorum.

Ona cevap veremedi ben mağazanın içine çekiyor ve birkaç ürkek çalışanın yanından geçiyor. Alyansları görmek istiyor ve ben de parlak yüzük tepsilerinin arasında kayboluyorum.

Çalışan bize birbiri ardına yüzükler gösterirken Declan yüzümü izliyor. O kadar çok yüzüğe baktıktan sonra hepsi birbirine karışmaya başlıyor, ama sonra onu görüyorum.

Pembe ve kocaman, ortadaki pembe pırlantayı çevreleyen ve banttan aşağıya doğru inen parıldayan küçük .

"Ah, mükemmel seçim. Bu bizim yastık kesim pembe pırlantamız. Sevgililer Günü için çok uygun," diyor denemem için pırlantayı çıkarırken.

Declan parmağıma kaydırırken nefesimi tutuyorum. Elime bakıp gülümsüyor.

"Mükemmel bir uyum" diyor.

"Bu çok fazla," diye karşı çıkmaya çalışıyorum ama o başını sallıyor. "Bu mükemmel. Bunu alacağız," diyor çok heyecanlı

Çalışan.

Göz açıp kapayıncaya kadar ödüyor, dükkândan çıkıp çoğunlukla ıssız olan kaldırıma doğru yürürken eline sade gümüş bir bant takıyor.

Elimi tutuyor, sol yüzük parmağımdaki pırlantaya hayranlıkla bakıyor, sonra elimi sıkıyor ve tekrar Mafya Müzesi'ne doğru yola çıkıyor ve içeri girdikten sonra bile bırakmıyor.

Çeteler ve organize suçlar hakkında bilgi edinmek çok güzel ve öğle yemeği için dışarı çıkarken sergilenen bazı şeyler hakkında konuşuyoruz. Daha sonra Mandala Bay Resort'un içindeki akvaryuma bakıyoruz ve oradaki favori atraksiyonlarımızdan ve ortaokuldayken hayvanat bahçesine gittiğimiz zamandan bahsediyoruz.

Ayrıldığımızda hava kararmaya başlıyor ve Declan beni Mandala Bay'in içindeki restorana götürüyor. Hızlı bir akşam yemeği yedik, tatlı yemeden önce gülüştük. Declan ödemeyi yapıyor ve biz de piste geri dönüyoruz.

"Şimdi ne olacak?" Luxor'a doğru ilerlerken ona sordum.

"Bir kumarhaneye gidebiliriz ya da bir gösteriye katılabiliriz," diye öneriyor.

"Ne tür bir gösteri?" Gülümseyerek soruyorum.

"Sen nasıl istersen" diyor, tatlı bir gülümsemeyele bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak.

Cirque du Soleil'i seçiyorum ve akrobatlar parlak kıyafetleri içinde dönüp eğilirken koltuğumda perçinlenmiş bir şekilde oturuyorum.

Ayrılırken bu konudan bahsetmeden duramıyorum ve Declan sırtıyor, beni dinlemekten zevk alıyor gibi görünüyor. Şeker Fabrikası diye bir yerin önünden geçiyoruz ve beni içeri çekip kocaman bir milkshake ve peynirli makarna ısırıkları ısmarlıyor.

Çok lezzetli ama onunla vakit geçirmeyi, rahatlamayı ve takılmayı daha da çok seviyorum. Çok dikkatli ve çekici biri.

Daha sonra şerit boyunca yürüyoruz ve fiskiye gösterisini tekrar izleyebilmek için Bellagio Hotel'in dışında durmasını rica ediyorum. Hemen kabul ediyor ve bu da çok hoşuma gidiyor. Bana isteyebileceğim her şeyi vermekten çok mutlu görünüyor.

Sarhoş edici.

Kollarını kıvrımlı belime doluyor, ben fıskiyeyle şaşkın şaşkın bakarken başını boynuma gömüyor.

Boynuma öpücükler konduruyor, kulak mememi ısıyor ve beni çılgına çeviriyor. Vücudum tepki veriyor ve kendimi kışımı ona doğru sürerken buluyorum. Aleti kaya gibi sert ve ona karşı hareket ederken inliyorum.

Su yükseldikçe ve müziğin sesi arttıkça onun kollarında dönüyorum ve dudaklarım dudaklarıyla buluşana kadar parmak uçlarımda yükseliyorum.

Parmakları kalçalarıma saplanıyor ve dili dudaklarımı aşıp ağzıma girerken beni kendine doğru bastırıyor.

Dili hemen benimkiyle buluşuyor ve birbirimize saldırırken ikimiz de inliyoruz.

Etrafını sarmış durumdayım, neredeyse bir ağaca tırmanır gibi tırmanıyorum ve buna bayılıyorum. Declan da pek aldırıyor gibi görünüyor. Beni çekmesi, birbirimizin içinde kaybolurken bana sürünmesi bunun bir göstergesi.

Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum ve alkış sesleri bana ulaşmadan önce ne kadar süre öpüştüğümüzü bilmiyorum.

Bir an için doğru hissettiriyor. Bu öpücük o kadar muhteşem ki ayakta alkışlanmayı hak ediyoruz.

Sonra gerçekler ortaya çıkar.

Ayrılırken, büyük bir kalabalığın ortasında olduğumuzu ve fıskiye gösterisinin sonunu alkışladıklarını fark ediyorum.

Ayrıca ona çoktan aşık olduğumu da fark ettim.

Belki de yıllardır ve şimdi onunla zaman geçirdiğim için nihayet gerçek oldu.

Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve beni kumarhaneye götürüyor. Tüm parlak ışıklar ve sesler karşısında büyülenmiş bir halde odaya bakıyorum. Kumarhane kilometrelerce uzanıyor gibi görünüyor ve bazı slot makinelerinin önündeki birkaç boş koltuğa gelene kadar Declan'ın beni çekmesine izin veriyorum.

"Şansını denemek ister misin?" Declan benim için bir koltuk çekerken soruyor.

"Tamam," diyorum, ilk kez kumar oynama ihtimali beni heyecanlandırıyor.

Ben oturup oyunu çözmeye çalışırken Declan biraz para koyuyor. Bana hangi düğmelere basmam gerektiğini anlatıyor ve ben de sırtarak bana gösterdiği düğmelere basarken ekranı izliyorum. Ekran aydınlanıyor ve semboller dönerken hayretle bakıyorum.

Otuz sent kazanıyorum ve sırtıyorum, Declan'ın makinesindeki ekran dönmeye başlarken durup izliyorum. Kaybediyor ama umurunda değil gibi görünüyor.

"Tekrar yap," diyor beni dürterek.

Sırtıyor ve eğleniyor. Makineme geri dönüyorum ve bir süre seslerin içinde kayboluyorum. Daha heyecanlı olacağını düşünmüştüm ama aslında kumarı oldukça sıkıcı buluyorum. Yani, oynadığım oyunu zar zor anlıyorum ve sadece kazanıp kazanmadığımı söylemesine güveniyorum. Declan'ın ilk koyduğu yirmi dolar bittiğinde, gitmeye hazır bir şekilde ona dönüyorum, ancak onu birkaç kızla sohbet ederken buluyorum. Biri burada çalışıyor gibi görünüyor ama diğer ikisi belli ki turist. Ona dokunup duruyorlar,

Ne olduğunu tam olarak anlayamasam da bir şeylerden bahsediyor.

şüphe içimde alevleniyor.

Bu hep böyle mi olacak - ben kenarda dururken onun bana asılmasını mı izleyeceğim? Dün gece Taylor ve nedimelerin bunu yapmasını izlemek beni öldürmüştü, ama bunun sadece bana yakın olmak istediği için olduğunu ve bu yüzden buna katlandığını varsaymıştım.

Burada durum böyle değilmiş gibi geliyor.

Onları geçiştirebilir ya da beni konuşmaya dahil edebilirdi ama yapmadı.

Chloe ve Taylor'ın daha önceki sözleri aklımdan geçiyor. Neden beni istiyor? Bu seksi, başarılı, profesyonel NFL oyuncusu neden tombul bir anaokulu öğretmenini istesin ki? şimdiye kadar ona asılan kızların hiçbirisi gibi sıska ya da çok güzel değilim. Param ya da şöhretim yok, hatta bunları arzulamıyorum bile.

Gitmeli miyim diye düşünürken telefonum kumar makinesinin yanında çalıyor. Öne doğru eğilip parmağımı ekranda kaydırıyorum.

Büyük hafta sonumda beni tatilde sevişmek isteyen bir adam için ektiğine inanamıyorum.

Sözler beni çok etkiledi ve Declan'a dönüp baktım. Yaptığı şey bu muydu? Buna kandım mı?

Gözyaşlarımın dökülmek üzere olduğunu ve paniğin boğazımı tırmaladığını hissedebiliyorum.

Ona son bir kez bakıyorum ve hâlâ kızlarla sohbete dalmış olduğunu görüyorum. O beni fark etmeden önce sandalyemden kayıyor ve aceleyle kumarhaneden çıkıyorum.

SEKİZ

Declan

Bu kadınlara kaba davranmadan beni rahatsız etmekten nasıl vazgeçirebileceğimi düşünerek başımı salladım. Son on beş dakikadır etrafımda dolanıyor, yüksek sesle gülüyor ve parmaklarını kolumun üzerinde gezdiriyorlardı.

Emma ile eğleniyor, onun ilk kez kumar oynamasını izliyordum. Yanıp sönen ışıklar ve ekran onu büyülemişti. İtiraf edeyim, ilk başta biraz kıskanmıştım. Bana şekilde bakması için her şeyi yapardım. Tercihen ikimiz de çıplakken.

"Aman Tanrım! Geçen sene Saints maçında attığın golü hatırlıyor musun!" Kızlardan biri titriyor ve sesi sadece köpeklerin duyabileceği kadar yüksek bir perdeye ulaştığında irkilmemeye çalışıyorum.

"Evet," diyorum, Emma'ma geri dönmek ve bu kadınlardan uzaklaşmak için elimden geleni yapıyorum.

Omzumun üzerinden bakıyorum ve Emma'nın oturduğu sandalyenin şu anda yerinde olmadığını görünce tüm vücudum kaskatı kesiliyor.

yaşlı bir turist tarafından çekilmiş.

Oturduğum yerden kalkıp karımı aramaya başlarken kadınları görmezden dönüyorum.

Slot makinelerimizin olduğu bölgede değil. En azından benim görebildiğim kadarıyla. Geç oldu, kumarhane başladı. Kalabalığın içinde herkesi fark etmek zor. Telefonumu çıkarıyorum ama ondan gelen herhangi bir cevapsız arama ya da mesaj göremiyorum. Menajerimden gelen iki mesaj var, evlendiğim haberini nasıl karşılayacağımı öğrenmek istiyorlar ama onları görmezden geliyorum.

Muhtemelen tuvalete koşmuştur.

Kıpırdamadan duruyor, kalabalığın içinde onun kıvrımlı vücudunu ve açık sarı saçlarını arıyorum. Beş dakika içinde dönmeyince endişelenmeye başlıyorum.

Telefonumu çıkarıp onun adını tuşluyorum ve sabırsızlıkla çalmasını, çalmasını ve dinliyorum. Telesekreteri açıyor ve ben bir küfür savuruyorum, kalbim hızla çarparken bir daire daha çiziyorum.

Nereye gitmiş olabilir? Neden bana hiçbir şey söylemeden çekip gitti?

Aklıma bana yaltaklanan o kızlar geliyor. midem bulanıyor.

Kumarhaneden koşarak çıktım ve Luxor'a giden kaldırımdan aşağı indim. Odamıza geri dönmüş olmalı. Onun üzgün ayrıldığını düşündükçe içim daralıyor. Onu mutlu etmekten başka bir şey yapmak istemiyorum.

Her şeyi ediyorum.

Harika bir gün geçiriyorduk. Gülüyor ve birbirimizi tanıyorduk. Bu bana çok doğal gelmişti ama onun biraz utangaç olduğunu ve kilosuna konusunda hassas olduğunu biliyordum. O kızlara defolup gitmelerini söylemek yerine

Bana dokunmayı bırakmaları için, onların duygularını kızımın duygularının önüne koymuştum.

Onlara kaba konusunda bu kadar endişelenmemeliydim. Diğer seçenek Emma'ma zarar verecekse olmazdı.

Acele için parmağımı asansör düğmesine defalarca vuruyorum. Diğer turistlerle birlikte asansöre biniyorum ve her katta durduğumuzda onlara küfretmek istiyorum.

Asansör nihayet benim katıma ulaşıyor ve koridorda koşarak otel odamın anahtarını bulmaya çalışıyorum ve kapıyı duvara çarpacak kadar sert bir şekilde açıyorum.

Gitmiş.

Dışarı çıkmadan önce valizini kapının hemen içine yerleştirmiştik ve burada değil. Kalbim o kadar yüksek atıyor ki, kumarhanenin gürültüsünden bile oteldeki herkes duyabilirmiş gibi geliyor.

Belki de eşyalarını bizim odaya koyuyordur diye otel odasını didik didik ediyorum.

Süitin geri kalanı boş ve oturma odasında dolaşırken ellerimi saçlarımda gezdirerek küfrediyorum.

Nereye gitmiş olabilir?

Bu sorunun cevabını bulmak için beynimi zorluyorum. Kuzenine ve nedimelerine geri dönmüş olabileceğinden şüpheliyim ve Vegas'ta tek başına dolaşıyor olması da pek mümkün görünmüyor. Bavulları yanındaysa tabii.

Onun otel odası.

Onu otel odasından hiç çıkarmadık. Anahtar kartı hâlâ onda olmalı ve oraya geri dönmüş olmalı.

Daha süitin kapısı kapanmadan asansörün düğmesine basıyorum. Emma'nın eski katına iniyor ve kapısına koşuyorum.

Kapıyı çalıyorum, cevap vermesini beklerken endişeyle yer değiştiriyorum.

Gelmeyince kapıyı tekrar çaldım.

Hala cevap yok.

Belki de bavulunu bırakıp dışarı çıkmıştır.

Onu aramak için buraya geldiğimi biliyor olmalıydı. Onu bulmamı istemiyor olmalı.

Kahretsin, bu düşünce acıttı mı?

Kapıyı son bir kez daha çalıyorum, açması için dua ediyorum ama hâlâ yanıt yok ve içeride bir hareket de duymuyorum.

Gidip onu bulmam gerekecek.

Hangi yöne gitmiş olabileceğini merak ederek aşağı inip sokağa çıkıyorum. Burada tanıdığı tek insanlar kuzeni ve nedimeleriydi.

Telefonumu elime alıp Instagram uygulamasını açıyorum ve Taylor ile Chloe'nin hesaplarını arıyorum. Tabii ki deli gibi paylaşım yapıyorlar, Las Vegas'ta ne kadar çok parti yaptıklarını gösteriyorlar.

Chloe, Taylor, Nikki ve Kaitlyn birbirlerine sarılmış halde kameraya sırtıyorlar. Bu geceki yolculuklarını belgeleyen yaklaşık bir milyon fotoğraf var ve sonuncusuna tıklıyorum, The Chandelier'ı etiketlediklerini görünce rahatlamış hissediyorum.

Bir taksi çevirip içine atladım, adresi söyledim ve şoförün adrese basması için dua ettim.

Karımı geri alma vaktim geldi.

DOKUZ

Emma

KORKUNÇ BİR HATA YAPTIM.

Şunu *iki* korkunç hata yapalım. Birincisi Declan'ı terk ederek, ikincisi de Taylor ve nedimelerle barışmaya karar vererek ve son gecelerinde onlara katılarak.

Declan'dan uzaklaştığım için kalbim kırılıyor ama er ya da geç daha iyisini yapabileceğini anlayacağını biliyorum. Şimdi kendimi korumam gerek. Onunla ne kadar uzun süre birlikte olursam, o kadar sert düşeceğim ve beni terk ettiğinde sadece daha fazla acı çekeceğim.

"Emma! Bir fotoğraf daha çek!" Taylor bana emrediyor ve ben de telefonunu alıp kamera uygulamasını açarken ona gülümsemeye çalışıyorum.

Bana emir vermekle alaycı yorumlar yapmak arasında gidip .

Beni bavullarımla odama dönerken yakaladılar ve yemin ederim, dördünü de hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

Declan Mason gibi bir adamla başa çıkabileceğimi düşünmekle ne kadar aptal ve saf olduğumu söyleyip durdular. Kalbimin kırık olduğu apaçık ortada olmasına rağmen bunu yüzüme vurdular.

Bir Tiki Bar'da durduğumuzda gizlice tuvalete gittim ve Eloise'i eve çağırıp ona her şeyi anlattım. Kalp kırıklığımı durduracak sihirli bir merhemi ya da bir sırrı olmasını umuyordum.

Bana içmemi söylemişti.

Bunun düzelteceğini sanmıyorum. En başta bu karmaşanın içine böyle girdim.

Eve dönüş biletimi ödememe yardım etmeyi ya da uçakla gidip otel odasında benimle birlikte üzülmeyi teklif etti ki bu çok şey ifade ediyordu. İkimiz de öğretmeniz ve para içinde yüzmüyoruz, bu yüzden birikimlerinin çoğunu tüketeceğini biliyorum. Yine de bunu yapmaya istekliydi.

Taylor ve nedimelerin birkaç fotoğrafını çektim. Birkaç derken, yaklaşık yüz tane demek istiyorum. İlk birkaç fotoğraftan sonra bir ya da iki fotoğraf çekmenin kabul edilemez olduğunu öğrendim. Seçeneklere ihtiyaçları var. Seçenekler.

"Yani Declan Mason'ın onun gibi biriyle olduğunu hayal edebiliyor musun?" Chloe soruyor, sanki ben burada oturmuyormuşum ve söylediği her kelimeyi duyabiliyormuşum gibi.

Nikki ve Kaitlyn aynı anda kahkaha atıyor ve Taylor da kötü kötü sırıttıyor. Hepsi dönüp bana bakıyor, yine karşılık vermememin keyfini çıkarıyorlar.

İstiyorum. Sadece içimde yok.

Perişan haldeyim.

Otel odama dönmeliyim. Oda servisi sipariş edebilirim veya dönüş yolunda bir şeyler alabilirim, duş alabilirim ve

Kindle'ımla kıvrılırım. Sonra bu hafta sonunu unutmaya çalışabilirim.

Telefonum alıyor ve onu elime alıyorum, Declan'ın adının ekranda yanıp söndüğünü gördüğümde kalbim hızla çarpıyor.

Henüz onunla yüzleşmeye hazır olmadığım için görmezden gel tuşuna bastım.

Telefonuma cevap vermem için yalvaran bir mesaj geldi. Telefonum tekrar çalmaya başladığında okumayı ancak bitirmiştım.

Ne yapmam gerektiğini düşünerek dudağımı ısırıyorum.

"Emma!" Taylor bağılıyor ve ben de gözlerimi kaldırıp onunkilerle buluşuyorum. "En azından dikkatini bize verebilirsin," diyor göz devirerek.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum ve cevap vermeden telefonumu bir kenara koyuyorum.

Bacağımın yanında vızıldadığını hissedebiliyorum ama görmezden geliyorum. Sonraki yirmi dakikayı Taylor'a ve yaklaşan düğününe kadeh kaldırarak ve dördünün daha fazla fotoğrafını çekerek geçiriyorum.

Memleketteki insanlar hakkında konuşuyorlar, bazılarıyla dalga geçiyorlar ve birkaç erkeğin ne kadar seksi olduğundan bahsediyorlar. Hoşlandıkları herkes aynı zamanda büyük bir pislik ve ben gözlerimi devirmek istiyorum. Tabii ki onların tipi bu.

Tam pes edip otel odama kaçmak üzereydim ki yanımdaki yuvarlak kabine biri girdi.

"Hey," diye fısıldıyor Declan kulağıma ve ben geriliyorum.

Bizi nasıl bulduğunu merak ediyorum ama sonra standı bakıyorum ve hepsinin Instagram ve Facebook'ta paylaşım yaptığını görüyorum. Sanırım bu sorunun cevabıydı.

"Merhaba," diye mırıldanıyorum.

"Sen gittin," diyor ve ben sertçe yutkunuyorum.

Başımı kaldırıp Taylor, Chloe, Nikki ve Kaitlyn'in sert bakışlarıyla karşılaşıyorum. Kulübün etrafında bana pis pis bakan rastgele kadınlar bile var.

Harika.

"Neden?" Declan bana doğru eğilerek soruyor.

"Hey, Declan!" Chloe mırıldanıyor, ayağa kalkıyor ve yanına oturabilmek için etrafına geliyor.

Bu konuda nasıl hissedeceğimi bilemiyorum. Bir yandan, Declan'la konuşarak bana biraz zaman kazandırdı ama onun ellerini Declan'ın üzerinde görmekten ya da Declan'ın yakınında bulunmasından nefret ediyorum.

Taylor bana sırtlıyor, arkadaşının benim önümde kocama asılması hoşuna gidiyor.

Gözlerim dolmaya başlıyor ve daha önce ayrılmadığım için pişmanlık duyuyorum. Kızarmış peynir ve çevrili Kindle'ımla otel odamda güven içinde olabilirdim.

Chloe gömleğinin bir düğmesini düzeltmek için elini kaldırıyor ve adam ona kaşlarını çatarak elini sertçe itince ağzım açık kalıyor.

"Ellerini kendine sakla, lütfen."

Chloe'nin çenesi yere çarpacakmış gibi görünüyor ve Taylor, Nikki ve Kaitlyn'in de aynı şekilde baktığını görmek için dönüyorum.

"Ne?" Chloe çabucak toparlanarak soruyor.

Kadın onu duymamış gibi yaparak eğiliyor ve adam ondan uzaklaşıyor.

"Dokunma bana," diyor Declan, bu sefer daha sert bir şekilde.

Chloe şimdi öfkeli görünüyor, bana doğru bakarken gözleri yarıklara kadar kısılmış.

Uh oh.

"Neden? *Onu* istediğın için mi? Gerçekten benim yerime çirkin, tımbul, küçük bir şebeğı mi seçeceksin?" diye bağıırıyor ve ellerini incecik vücudunda gezdiriyor.

Declan kolunu kıvrımlı belime dolayarak, "Bir kalp atışında," diyor.

Koltuğumda daha dik oturuyorum ve Declan'a yaklaşıyorum çünkü içimde her şeyin hızla ters gideceğine dair bir his var.

Belki de beni gerçekten istiyordur. Belki de bu onun için kötü bir şaka ya da heves değildir.

Kafamı toparlamaya çalışıyorum ama bir sonraki sözleri beni derinden sarsıyor.

"Emma'yı seviyorum. Ondan başka kimseyi istemiyorum."

ON

Declan

EMMA'ya dönüyorum, onun narin yüz hatlarını incelerken kalbim hızla çarpıyor. Gözleri kocaman açılmış ve yüzüme kilitlenmişti; onu hazırlıksız yakaladığımı söyleyebilirim.

Kendimden nefret ediyorum.

Emma duygularımı itiraf ettiğim ilk kişi olmalıydı. En başından beri onun hakkında ne hissettiğimi bilmeliydi ama bunun yerine çok hızlı hareket edip onu korkutmaktan korktum.

Bunun yerine, duygularımı kilit altında tuttum ve neredeyse onu kaybediyordum.

"Özür dilerim, Emma."

"Ne için?" Sesi sessiz ve titrek bir şekilde soruyor.

"Bu sabah sana 'seni seviyorum' demeliydim ama seni bunaltmaktan korktum. Evlendiğimiz için pek heyecanlı görünmüyordun ve akşamdan kalma olduğun için biraz perişan görünüyordun. Ama artık kendimi tutmuyorum."

Gevşek ellerini avuçlarımla içine alıp yüzümü tamamen ona dönüyorum. "Ben senin için deli oluyorum ve ben gibi davranmak istemiyorum.

Artık değilim. Biz birlikte olmalıyız, Emma. Bana bunu senin de bildiğini söyle," diye yalvarıyorum ve o da yüzümü inceliyor.

Küçük sevimli pembe dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor ve ben bir iniltiyi yutuyorum. Kalbimi ellerinde tutuyor ve ben en küçük şeylerden bile tahrik oluyorum.

"Biliyorum," fısıldıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan aramızdaki mesafeyi kapatıp beni öpüyor.

Şeker gibi tatlı tadı dilime çarpıyor ve inliyorum. Onu yakalamak ve kendime çekmek istiyorum. Onu yutmak istiyorum ama ilk kez öpüşmemizi o başlatıyor ve bu sefer onun devralmasını istiyorum.

Tam da bunu yapıyor.

Kıvrımlı küçük bedenini benimkine doğru itiyor, o tatlı kıvrımlarını bana sürüyor, ben şehvetten aklımı kaçırana kadar.

Göğüs uçlarının göğsüme süründükçe sertleşip küçük noktalar haline geldiğini hissedebiliyorum. Onları ellerimde istiyorum. Onları ağızımda istiyorum.

O zaman geri çekiliyor ve ona uzanmamak için ellerimi yumruk yapmak zorunda kalıyorum.

Onunla yalnız kalmak için sabırsızlanıyorum. Elimi bacaklarının altından ve arkasından geçirip onu kollarımın arasına alıyorum ve nedimeler şok içinde bize bakarken onu gürültülü bardan dışarı taşıyorum.

Bir taksi çeviriyorum ve şoför Luxor'a dönmek için gece trafiğiyle savaşıırken Emma'yı arka koltukta kucağıma oturtuyorum.

Ona sormak istediğim milyonlarca soru var ama bunu yalnızken yapmak istiyorum. Otele dönmemiz yirmi dakikaya yakın sürüyor.

Yolculuk boyunca dudaklarımı boynuna dayayıp ona ne kadar güzel olduğunu söylüyorum. Ne kadar komik ve akıllı olduğunu düşündüğümü ve ne kadar nazik olduğunu fısıldıyorum. Benim küçük iyimserim. Onun ne kadar mükemmel olduğunu düşündüğümü ve onu gördüğüm ilk andan itibaren ikimizin birlikte olması gerektiğini bildiğimi fısıldıyorum.

Taksi otelimizin önünde duruyor ve ödemeyi yapıyorum, Emma'nın elini sıkıca kavrayarak onunla birlikte aceleyle içeri giriyorum. Asansörlere doğru bir çizgi çiziyoruz ve adımımızı atar atmaz onu duvara yapııştırıyorum.

Dudaklarım dudaklarına yapışıyor, bacaklarından birini kalçalarım doladığında ellerim saçlarına dolanıyor. Kıyafetlerimizin arasından benim için ne kadar ateşli olduğunu hissedebiliyorum ve odamıza dönmek için sabırsızlanıyorum.

Asansör kapıları açılıyor ve Emma'yı süitimize ve sonra içeri sürüklüyorum. Doğrudan yatak odasına gidiyoruz ve onu kaldırıyorum, onu yatağın ortasına yatırıyorum ve sonra üstüne iniyorum.

"Birkaç şeyi açıklığa kavuşturmamız gerekiyor."

"Öyle mi?" diye soruyor bana karşı sallanmaya çalışırken nefes nefese.

"Evet, var."

Surat astığını gördüğümde sırtıyorum ama onunla birkaç şeyi açıklığa kavuşturmam gerekiyor.

"Neden beni kumarhanede bıraktın?" Onunla göz göze gelmeye çalışarak soruyorum.

Gözleri sulanmaya başlıyor ve onun gözyaşlarını görünce kalbim parçalanıyor.

"Neden benimle birlikte olmak istediğini anlamadım. Başkalarının aklıma girmesine izin verdim," diye itiraf ediyor hıçkırıklarının arasında.

Onu çalışıyorum, gözyaşlarını öpüyorum.

"Seni seviyorum, Emma. Hiç kimse ve hiçbir şey bizi ayıramayacak."

Burnunu çekerek başını sallıyor.

"Sana hep aşkıttım ama sen beni daha önce hiç fark etmedin."

"Bunun için üzgünüm, Emma. Dürüst olmak gerekirse, eğer futbol olmasaydı, hiçbir şey fark etmezdim. Kişisel bir şey değildi."

"I Biliyorum." o diyor, Sonunda almak ve gözyaşları kontrol altında.

"Seni seviyorum, Emma. Sadece seni."

"Biliyorum. Ben de seni seviyorum," diyor utangaçça ve ben sırtıyorum. "Tekrar söyle," diye yalvarıyorum.

"Seni seviyorum, Declan."

Dudaklarım sert bir öpücükle onun dudaklarına yapışırken, içimde tuttuğum tüm aşk ve tutku beni vuruyor.

Birbirimizin yırtıyoruz, ikimiz de yatakta çıplak kalana kadar beceriksizce kumaşı yırtıyoruz.

O bir hayal.

"Bundan emin misin?" Ona bakarken soruyorum. "Evet.

Seni istiyorum," diyor tatlı bir şekilde ve ben Onun sözleriyle sikim akmaya başladı.

Fikrini değiştiremeden peşindeyim.

Sadece benim için açılmış kalçalarının arasına yerleşmek için hareket ederken ağzım derin bir öpücükle onunkini talep ediyor. Geriliyor ve ben onun bakire olduğunu hatırlıyorum. Onu öylece becermeme hazır değil. Onu kayganlaştırmam ve benim için yalvarmasını sağlamam gerekecek.

"Seni için hazırlamalıyım," mırıldandım.

Kocaman gözlerle bana bakıyor. Masumiyeti beni çok tahrik ediyor ve sikimin yorgana daha fazla döl sızdırdığını hissedebiliyorum.

Muhteşem göğüsleri beni çağırıyor, ben de onları öpüyorum ve sert bir tepe noktasını ağzıma alıyorum. Sırtı yatağa doğru eğildi ve ben sııttım.

"Çok hassas," diye iltifat ediyorum ve o da kızarıyor.

Tatlı meme uçlarını yalamaya ve emmeye geri dönmeden önce ağır göğüslerini avuçlarımda tutuyorum, ellerimde şekillendiriyorum. Emma'nın kalçalarını bana karşı kaldırdığını hissedene kadar devam ediyorum.

"Daha ister misin?" Ona soruyorum ve hızla başını sallıyor.

Aşağı doğru inmeye başlamadan önce göğüslerinin arasını öpüyorum. Emma'nın elleri karnını örtmek için hareket ediyor ama ben onları yanlarında tutuyorum.

"Sen , Emma. Yürüyen ıslak bir rüya. Benden saklanmana gerek yok. Her santimini seviyorum."

Sarsıntılı bir şekilde başını sallıyor ve ben de yuvarlak karnının üzerinde öpücükler bırakıyorum, kıkırdayana ve bana karşı kıvranana kadar göbek deliğinin etrafında bir daire yalıyorum.

Sırıttıyorum ve daha aşağıya iniyorum, kalçalarını daha fazla ayırarak aralarına karnımın üzerine uzanıyorum.

Sırılsıklam, güzel pembe yarığı şimdiden benim için parlıyor, ama ne kadar sıkı olduğunu görebiliyorum.

"Ne kadar ıslak olduğuna bak," diye mırıldanıyorum, daha iyi görebilmek için başparmağımı kullanarak alt dudaklarını aralıyorum.

Deliği ancak serçe parmağım kadar ve sikimi oraya sokmak için uğraşmam gerekeceğini .

Küçük incisi yarığının üzerinde duruyor ve dudaklarımı yalıyorum, tadının olduğunu öğrenmek için bir saniye daha beklemiyorum.

Dudaklarımı küçük düğmenin etrafına sardığımda ve dilimi üzerinde yuvarladığımda Emma neredeyse yataktan fırlıyor. Benden uzaklaşmadan önce uzanıyorum ve ellerimi uyluklarının etrafına sarıyorum, onu yatağa sabitliyorum ve ağzım için onu yerinde tutuyorum.

Emma yatakta yüksek sesle konuşuyor.

Sırtını kamburlaştırarak , başı yastığa ve parmakları tutunacak bir şey bulmak için çarşafları karıştırıyor.

Onu böyle gördüğüm için sikim patlamaya hazır.

Ne zaman emin değilim ama Emma yüzüme karşı sallanıp öğütürken yatağı kamburlaştırmaya başladım. Uzanıyorum, parmaklarımdan birini içine sokuyorum ve o atarken içeri ve dışarı çalışıyorum. Hazır olduğunda bir ikincisini, sonra da üçüncüsünü ekliyorum.

"Declan!" bağılıyor, zirveye ulaştığında gözleri sımsıkı yumuluyor.

Orgazmı boyunca onu yalıyorum, parmaklarımı çekmeden ve vücuduna geri dönüp öpmeden önce aşağı inmesini bekliyorum.

Sikimi amının ağzına doğru bastırıyorum ama hemen içeri itmiyorum. Benim için ne kadar ıslak olduğunu hissettiğimde iniltimi tutamıyorum. Sikimin başı amının dudakları arasından kayıyor ve kalçalarını hareket ettirerek klitorisini bana doğru sürttüğünde bir laneti ısıyorum.

"Declan," diye fısıldıyor adımı, bana bakarken gözleri ağır ağır kapanıyor.

Bana karşı sallanmaya ve beni daha fazla içine almaya çalışırken sert çakıllı meme uçları göğsüme sürtünüyor.

"Seni içimde istiyorum," diye pantolonunu indiriyor.

Sikim onun dar deliğine bir santim kadar giriyor ve ikimiz de sertleşiyoruz. Alnımı onunkinin üzerine bırakıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve kendimi kontrol altına almaya çalışıyorum.

Görünüşe göre Emma aynı şekilde hissetmiyor.

Altımda hareket etmeye çalışıyor, daracık amcığı sikimi bir mengene gibi sıkıyor.

"Emma, bebeğim, lütfen," diye yalvarıyorum ama o çoktan gitmiş.

O lanet kalçalarını bana karşı sallamaya devam ediyor ve ben daha fazla kendimi tutamıyorum.

Masumiyetini kırarak içine doğru sonuna kadar itiyorum. Tırnakları omuzlarıma batarken küçük bir çığlık atıyor.

Onu biraz da olsa incitmekten nefret ediyorum ama tırnaklarının acısı hemen boşalmamam için bana yardımcı oluyor.

Yanaklarına öpücükler kondururken "Bana iyi olduğunu söyle," diye yalvarıyorum.

"Ben iyiden de öteyim. Hareket... edebilir misin?" diye soruyor, iri mavi gözleriyle bana bakarak.

"Uh huh," diyorum, dişlerimi gıcırdatarak onun tatlı sıcaklığından çıkıyorum ama yavaşça tekrar içine batıyorum.

Yavaşça hareket ediyorum, uyum sağlamasına ve birlikte hareket etmemize alışmasına izin veriyorum. Çok geçmeden ayaklarını yatağa dayıyor ve kalçalarını kaldırarak nazik itişlerimi karşılıyor.

O kadar kaygan ve ıslak ki, aletimin etrafına sarılmış sıvı kadife gibi ve boşalmamak için tüm irademi kullanıyorum.

Emma'nın ağzı açık, ben sikimin tabanını tatlı yumrusuna sürttüğümde gözleri şaşkın.

"Bu..." diye ediyor, cümlesini tamamlayamıyor.

Onu böyle zevk içinde kaybolmuş görmek taşaklarımı sıkılaştırıyor ve boşalmaya yakın olduğumu biliyorum.

Benimle gelmesini istiyorum, bu yüzden bir elimle dengede duruyorum, kaygan klitorisini ovmak için aramıza uzanıyorum. Orgazm olması için sadece birkaç hızlı daire çizmesi yetiyor.

Amcığı sikimin başını sıkıca kavırıyor ve çözülürken tavana doğru adımı haykırıyor.

"Seni seviyorum," diyorum yüzümü boynuna gömüp onunla birlikte boşalırken.

Bir dakika sonra ikimiz de tekrar konuşabildiğimizde, "Ben de seni seviyorum," diyor.

"Biliyorum," diyorum, bizi yan yatırırken onu kollarımın arasına alıyorum.

Emma bana sokulduğunda kızarmış ve uykulu; elini çenesinin altına sokup gözlerini kapattığında kalbim eriyor.

O mükemmel.

Ve şimdi o tamamen benim.

ON BİR

Emma

Destiny Falls'un tanıdık sokaklarında ilerlerken avuç içlerim terliyor. Uçak biletlerimi iptal ettik ve onun yerine Declan'ın özel jetiyle geri döndüm. Anneme ve evdeki herkese evli olduğumu söyleyeceğim için gergindim ama Declan rahatlamama yardımcı oldu. Uçakta seksin bu kadar zihin açıcı olabileceğini kim bilebilirdi?

Arabam havaalanının otoparkındaydı ve Declan'ın iri gövdesini benim küçük Volkswagen Beetle'ıma sığdırmaya çalıştığını görmek neredeyse komikti.

"Sana daha iyi bir araba almamız lazım. Burada kışları idare edebilecek bir şey," diyor koltuğunda bir kez daha kayarken.

"Yani, içine sığabileceğin bir şey mi?" Gülerek soruyorum.

"O da var," diyor sırtarak.

Annemin araba yoluna giriyorum, motoru durdururken Declan'a dönüyorum.

"Buna hazır olduğuna emin misin?" Ön kapı pat diye açılıp annem merdivenlerden inerken soruyorum.

"Eminim," diyor Declan ve yolcu tarafından inmeden önce bana hızlı bir öpücük veriyor.

"Hey, Bayan Livingston," diyor Declan şoför mahallinden inmeme yardım ederken.

"Hey, anne!" mesafeyi kapatıp kollarımı onun dolgun beline dolayarak sesleniyorum.

"Hey, ufaklık! Yolculuğun nasıl geçti?" Eğilip bana fısıldamadan önce bir dakika Declan'a baktı. "Declan Mason'la ne işin var senin?"

"Anne, kocamla tanışmanı istiyorum. Declan, bu annem Linda."

Annemin nutku tutuluyor ve ben gergin bir şekilde onunla Declan'ın arasına bakıyorum. Kendini çabuk toparlıyor ve kollarını ona açıyor.

"Aileye hoş geldin Declan," diyor sırtarak.

"Teşekkürler, Bayan Livingston."

"Oh, lütfen. Bana Linda deyin... ya da anne," diyor göz kırparak ve ikimizi evin içine sokuyor.

Eloise ve diğerk arkadaşım Madelyn ön taraftaki oturma odasındalar. İkisi de neredeyse koltuklarında zıplıyor, bizi görmeyi bekliyorlar.

Eloise bir çığlık atıyor, kanepeden bana doğru geliyor.

"Emma!" diye bağılıyor ve beni sıkıca kucaklıyor. Madelyn bize katılıyor birkaç saniye sonra ve ben gülüyoruz,

İkisini de kucaklayarak.

Sonunda gitmeme izin verdiklerinde "Selam çocuklar," diyorum. "Declan'la tanıştınız mı?" Omzumun üzerinden işaret ederek soruyorum.

İkisi de ona selam veriyor ve kaşlarını kaldırarak bana bakıyorlar. Daha sonra onlara her şeyi anlatmam gerekeceğini bildiğim için yüzüm kızarıyor.

Öğleden sonrayı annem ve arkadaşlarımla geçiriyoruz. Annem bize öğle yemeği yediriyor ve yolculuk, Vegas ve düğün hakkında konuşarak takılıyoruz. Hala Declan'ın ailesini görmemiz gerekiyor, bu yüzden akşam yemeğinden önce ayrılıyoruz.

Alabama dönmeden önce Eloise'e, Madelyne ve anneme sarılıp vedalaşıyorum.

Ön verandada dururken anneme, "Bunu sorun etmemene şaşırdım," diyorum.

"Keşke düğününe katılabilsedim ama mutlu olduğun için çok mutluyum tatlım. Aşık görünüyorsun. Kendine daha çok güveniyorsun ve Declan'ın da seni sevdiği inkar edilemez. Gözlerini senden neredeyse hiç ayırmıyor," diyor kıkırdayarak.

"Evet, o oldukça harika."

Annem, "Eminim Taylor ve korkunç arkadaşları bunu iyi karşılamamıştır," diyor ve ben sırıtiyorum.

" de değil."

"Güzel," diyor annem, ben Beetle'a gitmeden önce bana son bir kez sarılıyor.

Şehrin öbür ucundaki ailesinin evine gidiyoruz ve gecenin geri kalanını onlarla geçiriyoruz. Onlar da haberi annem kadar iyi karşılayarak beni şaşırttılar. Sanırım buralı bir kızla kurduğu için çok heyecanlılar ve bu nedenle yakında buraya geri taşınacağını biliyorlar.

Declan NFL yaz kampına gitmeden önce tekrar ziyaret edeceğimize söz veriyoruz.

Bizi şehir merkezindeki daireme götürürken Declan, "Buradan dön," diyor.

Austen malikanesinin yanından geçerken yavaşlayarak dönüyorum. Etrafını saran verandası ve çitleri olan büyük beyaz bir ev. Suyun hemen üzerinde ve her zaman hayalimdeki ev olmuştur.

"Bu evi hep sevmişimdir," diyor Declan ve yüzümü izlediğini görmek için ona bakıyorum.

"Benim de öyle. Bu benim hayalimdeki ev, ama karşılayabilmemin hiçbir yolu yok," diye itiraf ediyorum, evin önünde durup yukarıya bakıyorum.

"Buraya bir teklif vermeyi düşünüyordum. Satmak istediklerini duydum. Bayan Jane güneye, kız kardeşine yakın bir yere taşınmak istiyor."

"Öyle mi?" Heyecanlanarak soruyorum.

"Evet, eğer burada benimle yaşamak istiyorsan tabii." "İstiyorum," diyorum ve Declan bana sırtlıyor.

"O zaman bizim olacak."

Oturduğu yerde eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

"Seni seviyorum, Emma."

"Seni daha çok seviyorum,
Declan."

Daireme geri dönüyoruz, onun NFL'son yılından ve iki ayrı eyalette yaşamının nasıl üstesinden geleceğimize bahsediyoruz. Bir plan yaptık. Uçaklarda çok zaman geçireceğiz ama buna değeceğini ve sadece bir yıl süreceğini biliyorum.

"Bunu yapabiliriz," diye onu temin ediyorum ve o da apartmanın önünde arabayı durdururken saçlarıminin bir kısmını yüzümden uzaklaştırıyor.

"Evet, yapabiliriz."

Onu içeri ve daireme kadar götürdüm, kapının kilidini açtım ve içeri girmesine izin verdim.

Declan ikinci el mobilyalarım ve dekorasyonuma bakarak, "Burası güzel," diyor.

Çocukların çizimleri buzdolabına ilıştırılmış durumda ve ona yeniden düzenlediğim ya da tamir ettiğim mobilyalardan bazılarını göstermeden önce en beğendiklerimi işaret ediyorum. Bana biraz evinden ve her zaman biraz kişiliksiz hissettirdiğinden bahsetti, ancak nadiren orada olduğu için onunla hiçbir şey yapmaya çalışmadı.

Kendimizi yatak odasında buluyoruz ve gözleri karararak bana kilitlendiğinde ıslandığımı hissedebiliyorum.

Üstüme düşüyor, kalın kolları beni içine hapsederken öpücüklerini boynuma, çeneme, yanağıma ve son olarak dudaklarıma kadar götürüyor.

Declan'ın işi ağırdan almaya çalıştığını hissedebiliyorum ama ben bunu istemiyorum.

Bu gece olmaz.

Benimleyken kontrolünü kaybetmesini istiyorum. Beni ne kadar çok istediğini görmek istiyorum.

"Declan," diye inliyorum göğüslerimin arasında bir izi yalarken. "Sana ihtiyacım var."

"Biliyorum bebeğim. Onu sana vereceğim."

Sözleri içimdeki ateşi daha da alevlendiriyor ve o bacaklarıma yerleşirken ben de mutlulukla bacaklarımı açıyorum.

doğru öpücükler göndermeye başladı. Yavaşça. Alaycı bir şekilde.

Ama bunu kaldıramam.

"Declan," diye yalvarıyorum ve ben bir şey söylemeden ne istediğimi biliyor gibi görünüyor.

Sonra içeri dalıyor, yüzünü kıvrımlarıma gömüyor ve beni açlıkla yemeye başlıyor. Dikiş yerimi yalıyor, klitorisimi emiyor. Beni yutarken her yerdeymiş gibi hissediyorum.

Boğazım acımaya başlayana kadar inliyor, yalvarıyor ve çığlık atıyorum. Bacaklarım başının iki yanında titriyor ve orgazmımın gücü bana çarptıkça sırtımın eğilmeye başladığını hissedebiliyorum.

Bir parmağını içime sokuyor, kıvrırıyor ve içimdeki o gizli noktaya sürüyor.

Beni uçurmak için gereken tek şey bu.

Kısa bir an için uçuyorum. Declan kalın parmağını içime sokup çıkarmaya, hassas klitorisimi yalamaya ve emmeye devam ediyor.

Yatağa doğru yığılıyorum ve bu iyiliğe karşılık vermeye niyetliyim ama ben daha kıpırdayamadan Declan içime giriyor.

"Sabırsızlanıyorum," diye homurdanıyor ve ben vücuduma yaptığı sert muameleden hoşlanarak başımı sallıyorum.

Kalçalarını itmeye, kocaman aletini dar kanalımın içine sokmaya başladı. Sikinin kökü şişmiş klitorisime her süründüğünde sinir uçlarım aşırı hızlanıyor. Yemin ederim şimdiden ikinci orgazmımı yaşamaya çok yakıным.

"Çok. Lanet. İyi." Declan, sert itişlerinin her birini sözleriyle noktalayarak söylüyor.

Alnını alnıma bastırıyor ve gözlerinde beni ne kadar arzuladığını görebiliyorum.

"Ah, Declan," diye inliyorum, her seferinde onunla buluşmak için kalçalarımı kaldırıyorum.

"Emma," diye homurdanıyor, çözülmeye başlarken kasları geriliyor.

Homurdanıyor, kalçalarını benimkilere çarpıyor, çekiliyor ve sert bir hamleyle eve çarpıyor. Nefesim kesiliyor, başka bir orgazm beni vururken nefesim boğazımda duruyor.

Kendi kurtuluşunu bulmaya çalışırken itiş gücü daha sert, daha hızlı hale geliyor.

İnliyorum ve duvarlarımı onun sert uzunluğunun etrafına sıkıştırıyorum, horozunu sağlamaya çalışıyorum. Onun boşalmasını hissetmeyi seviyorum.

Vücudum lezzetli bir şekilde ağrıyor ve kullanılıyor, amım şişmiş ve hassas ve daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum.

"Siktir!"

Declan içime tamamen gömülürken bağılıyor ve sıcak döllerini içimin derinliklerine boşaltıyor.

"İyi misin?" diye fısıldıyor birkaç dakika sonra, ikimiz de küçük ikiz yatağında yayılmış yatarken.

"Kesinlikle," dedim gülerek.

Declan bana sırtarak yüzümden saçlarımı uzaklaştırıyor.

"Seni seviyorum, Emma."

"Seni seviyorum Declan," diyorum, yanına sokuluyorum ve gözlerimin kapanmasına izin veriyorum.

ON İKİ

Declan

BEŞ YIL SONRA.

NFL'den emekli olduğumda üzüleceğimi düşünmüştüm ama durum böyle olmadı. Elbette, hayat boyu süren bir hayalin sonuydu ama artık yeni bir hayalim vardı ve buna eşim ve büyüyen ailemiz de dahildi.

Vegas'tan döndükten sonra Emma ile Destiny Falls'ta iki hafta geçirdim. Austen Malikanesi'ni satın alıp onu yerleştirmemize yetecek kadar uzun bir süre. Taylor'ın düğününde de ona eşlik ettim. Spot ışıklarını mutsuz çiftten çaldığımızda çok sevinmiştim.

Ekibe katılmak için Boston'a dönmem gerekiyordu ama ilk fırsatta Destiny Falls'a geri döndüm ve Emma'ya yaz tatilinde Bora Bora'ya hızlı bir balayı sürprizi yaptım. Masmavi sularda yüzdük, yemeklerimizi yedik.

adanın etrafını dolaştık ve her fırsatta büyük boy yataкта seviştik.

Birkaç hafta sonra bana hamile olduğunu söylediğinde hiç şaşırmadım. Her doktor randevusunda orada olmaya özen gösterdim, hafta sonlarımı takımla parti yapmak yerine Michigan'a dönmek için uçakta geçirdim.

Partileri kaçırmadım.

Sezon bittiğine göre Boston'daki çatı katımı sattım ve Destiny Falls'taki evimize taşındım. Şehirdeki bazı küçük liglerde futbol koçluğu yapmaya başladım ama bunun dışında emekliyim.

Emma Mayıs ayı başında kızımızı dünyaya getirdi ve yemin ederim ki küçük kızımızı kucağıma almak hayatımın en güzel anıydı. Emma'mla evlenmekten başka.

Emma hâlâ anaokulu öğretmeni ve her zamankinden mutlu. Her gün eve gelip bize sınıfındaki çocuklarla ilgili hikayeler anlatıyor. Kızımız Claire ise okula kafayı takmış durumda ve gelecek yıl anaokuluna başlamak için sabırsızlanıyor.

Parlak peygamber çiçeği mavisi gözleri ve sarı saçlarıyla tıpkı annesine benziyor. O da annesi kadar tatlı. O bir baba kızı ve beni küçük parmağında . İtiraf etmeliyim ki, onunla vakit geçirmeyi özleyeceğim. gelecek yıl okula başladığında onunla her gün.

Bugün Sevgililer Günü ve birkaç şey almak için BW's Grocers'a girerken Claire'in elini tutuyorum.

Emma'yı bu akşam dışarı çıkarmayı teklif ettim ama sekiz aylık hamile olduğu için istemedi. Bu hamilelik ilkinden daha zor, bu yüzden bu gece evde kalmaktan daha iyiyim.

Claire annesine akşam yemeđi hazırlamanın iyi bir fikir olacađını dűşündű, bu yüzden markete gidiyoruz. Reyonlarda bir aŗađı bir yukarı yűrűmeye baŗlarken onu da arabaya atıyorum.

"Ne yapalım anne?" Emma'nın sevdiği yoğurttan biraz alarak ona soruyorum.

"Spagetti!" Claire alkıŗlıyor ve ben sırtıyorum.

Bunu söyleyeceğini biliyordum. Sarımsaklı ekmek onun asıl favorisi olmasına rağmen çok sever.

Spagetti reyonuna yűneliyorum, Claire için domates sosu ve Emma için alfredo alıyorum. Papyon makarna ve spagetti alıyoruz ve ardından dondurulmuŗ gıda bűlűműne geçip sarımsaklı ekmek stokluyoruz.

"Peki ya tatlı?" Fırın bűlűműne dođru ilerlerken .

Claire koltuđunda zıplıyor, tűm seçeneklere bakarken gűzleri fal taŗı gibi açılıyor. Sonunda her pastadan birer tane aldık. Zıyan olmayacaklarını biliyorum.

 ıkıŗ yapıyoruz ve saate bakıyorum, Emma'yı eve yetiŗtirmek ve akŗam yemeğini hazırlamak istiyorsam acele etmem gerektiğini biliyorum.

Claire eve giderken *Frozen* film műziđine eŗlik ediyor ve bir řarkının belirli bir bűlűműnű söylediđinde gűlűyorum. Her řeyi içeri taŗımama ve kaldırmama yardım etmek için elinden geleni yapıyor.

"Yemekte sana yardım edebilir miyim?" diye soruyor, asla hayır diyemeyeceđim o kocaman mavi gűzleriyle bana bakarak.

"Elbette, ufaklık. İŗte," diyorum ve bir tencere alıp suyla doldururken onu yanımdaki tezg ha koyuyorum.

Tam erişteyi süzüyorduk ki ön kapı açıldı ve Emma mutfığa girdi.

I sırtmak at onu yuvarlak mide, kapma
Claire ve ona doğru gidiyor.

"Selam bebeğim," diyorum, karnını okşarken dudaklarına bir öpücük konduruyorum.

"Anne! Sana yemek yaptık," diye bağıyor Claire ve ben de Emma'ya mutfaktaki her şeyi gösteriyorum.

Bu sabahki gülleri masanın ortasındaki vazoda duruyor.

"Aç mısın?" Montunu ondan alarak soruyorum. "Açlıktan ölüyorum," diyor Claire'i yakalayıp gıdıklarken. "Gününüz nasıl geçti?" diye soruyor, ben de herkese birer ve yemeğe oturduk.

Claire ona mağazadan ve aldığımız tatlılardan bahsediyor, Emma da bize okuldan ve dağıttığı tüm sevgililer günlerinden.

Karıma, bana verdiği aileye ve yuvaya bakıyorum ve ikimizi bir araya getirdiği için dünyaya sessiz bir teşekkür gönderiyorum.

Yemekten sonra Claire'i yatağına yatırdık ve ben kollarımı Emma'nın şişmiş karnına doladım.

"Sevgililer Günün kutlu olsun Emma," diye fısıldıyorum, onu yatak odamıza doğru geri götürürken.

"Sevgililer Gününüz kutlu olsun," diye fısıldıyor dudaklarıma.

ON ÜÇ

Emma

ON YIL SONRA.

Declan ve ben üç çocuğumuzu ve ebeveynlerimizi bekleyen SUV'lara doğru götürürken gülerek "Bunu tekrar yaptığımıza İNANAMIYORUM" diyorum.

"Evlilik yeminimizi yenilemek istemiyor musun?"

"İstediğimi biliyorsun," diyorum kollarımı beline dolayarak ve ona bakarak.

"Çocuklar bunun bir parçası oldukları için çok heyecanlılar," diyor Declan sırtarak biz cipe binerken.

Claire, Erin ve Owen, Declan iki hafta önce konuyu açtığından beri durmadan düğün hakkında konuşuyorlar.

On beşinci evlilik yıldönümümüzden hemen önce bana sürpriz bir gezi yaptı. Annesi hastaydı

Noel, bu yüzden gezinin bizim için uzaklaşmak ve birlikte biraz zaman geçirmek için eğlenceli bir şey olduğunu düşünüyorum.

Sıkışık Las Vegas caddelerinde ilerlerken Declan'ın yanına sokuluyorum. High Roller ve Bellagio Oteli ve Çeşmesi'nin önünden geçiyoruz ve eski anılar canlanmaya başladıkça gülümsüyorum.

Declan ekledikleri bazı yeni şeyleri gösteriyor ve ben de ona yaslanıp çocukları ve ailelerimizi eğlendirmek zorunda kalmadan önce baş başa geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarıyorum.

Cupid's Chapel'in önünden geçiyoruz ve Frank'i dışarıda yeni evli bir çiftle el sallarken gördüğümde gülümsüyorum. Birbirlerine çok aşık görünüyorlar ve ben de gülümsemeden edemiyorum.

Sanırım Cupid's'de evlenen her çiftin sonsuza dek birlikte kalacağı efsanesi doğru.

Birkaç dakika sonra Luxor'un önünde duruyoruz ve çocukların buranın ne kadar havalı bir yer olduğuna dair çılgınlıklarını duyunca ikimiz de gülüyoruz.

"Bunun için hazır mısın?" Declan başımın öperek soruyor.

"Oh, evet. Hadi gidelim!"

İkimiz de cipimizden iniyoruz ve Declan şoförlerle konuşurken ben çocukların yanına gidiyorum. Onları tüm hafta sonu için tuttuk ama artık geç oluyor ve Cupid's Chapel'e gideceğimiz yarına kadar onlara tekrar ihtiyacımız olacağını sanmıyorum.

"Anne!" Claire, Luxor Oteli olan piramidin tepesinden çıkan ışığı işaret ederek "Anne" diyor.

"Biliyorum! Harika, değil mi?" İçeri girmeye çalışan Erin ve Owen'ı tutarak soruyorum.

Claire büyükanne ve büyükbabasına katılıp önümüzden yürürken Declan da bize katıldı ve küçük çocuklarla ilgilenmeme yardım etti. Üç süit kiraladık ve Declan herkese lobiyi gezdirirken ben de giriş işlemlerimizi yaptırdım.

Çocukları bir araya toplamaya çalışmasını ve büyük valizimizi sürüklemesini izliyorum. Hâlâ onunla evlendiğim günkü kadar yakışıklı. Öte yandan ben, sadece daha kıvrımlı oldum.

Üç çocuk yıllar içinde vücudumu değiştirdi, ancak Declan hala her gün bana gördüğü en güzel kadın olduğumu söylüyor. sevildiğimi ve değer verildiğimi hissettiriyor ve onun için ne kadar özel olduğumu göstermek için her zaman küçük şeyler yapıyor.

Annem çocuklarla birlikte bir süitte kalacak. Hepsi yatıya kaldıkları için çok heyecanlılar ve Declan ile ben de biraz yalnız kalacağımız için mutluyuz.

Asansörle yukarı çıkıyoruz ve çocuklar otelin ne kadar harika olduğunu anlatıp dururken onları dinliyoruz. Declan ailesine yardım ederken ben de annemin çocukları süitlerine yerleştirmesine yardım ediyorum. İkimiz de aynı anda odadan çıkıp koridorda buluşuyoruz ve kocamın gözlerindeki şehveti gördüğümde kocaman gülümsüyorum.

Kollarını belime doluyor ve beni süitimizin kapısına yaslıyor.

"Bu gece için hazır mısın?" diye mırıldanıyor boynuma karşı ve ben başımı sallıyorum, zaten ağır nefes alıyorum.

Declan kapıyı açıyor ve yıllar önceki odanın aynısı olduğunu görünce gülüyorum. Dekorun bir kısmı güncellenmiş ama yerleşim planı ve pencerelerin dışındaki manzara aynı.

"Nereden başlamak istersin?" Declan kulağıma doğru fısıldıyor.

"Yatak odasında," diyorum, elbisemin aşağı kaymasına ve kıvrımlı vücudumdan çıkmasına izin vererek.

"Tanrım, sizi seviyorum Bayan Mason."

"Sevgililer Gününüz kutlu olsun, Bay Mason."

Beni yatak odasına götürürken, "Sevgililer Günü'n kutlu olsun," diyor.

To Love & To Cherish'i sevdiniz mi? O zaman Vegas Yeminleri serisinin tamamına göz atmayı unutmayın. Hepsini buradan okuyabilirsiniz.

Destiny Falls hakkında daha fazlasını öğrenmek ister misiniz? Destiny Falls serisinin ilk kitabı Burned'e buradan göz atın!

YAZAR HAKKINDA

BENİMLE BAĞLANTI KURUN!

Bu hikayeyi beğendiyseniz, lütfen Amazon'da veya beğendiğiniz başka bir okuyucu sitesinde veya blogunda bir yorum bırakmayı düşünün. Diğer okuyucu arkadaşlarınıza da tavsiye etmeyi unutmayın.

Benimle sohbet etmek istiyorsanız, lütfen VIP listeme katılmayı veya Sosyal Medya platformlarımdan birinde benimle bağlantı kurmayı düşünün. Okurlarımın her biriyle konuşmayı seviyorum. Bağlantılar aşağıda!

[Bülten Web Sitesi](#)

REBECCA WILDER TARAFINDAN DA

Burke tarafından çok sevildi

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.